

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 36 LS

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i verdipapirhandeloven mv.
(samleproposisjon) og samtykke til
godkjennelse av EØS-komiteens beslutning
nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om innlemmelse
i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2115

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold	5	2.3	Endringene i verdipapirhandeloven	19
2	Endringer i verdipapirhandeloven og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2115	7	2.3.1	Forslaget i høringsnotatet	19
2.1	Bakgrunnen for lovforslaget – SMB-vekstmarkedsforordningen ...	7	2.3.2	Høringsinstansenes generelle merknader	20
2.1.1	Innledning	7	2.3.3	Departementets vurdering	20
2.1.2	Høring	8	2.4	Økonomiske og administrative konsekvenser	20
2.2	Gjennomføring av SMB-vekstmarkedsforordningen	9	2.5	Godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 med tilpasninger	21
2.2.1	Innledning	9	2.5.1	Bakgrunn	21
2.2.2	Endringer i markedsmissbruksforordningens regler om innsidelister	9	2.5.2	Omtale av EØS-komiteebeslutningen	21
2.2.3	Endringer i markedsmissbruksforordningens regler om markedssonderinger	12	3	Endringer i finanstilsynslovens regler om utlikning av Finanstilsynets utgifter	22
2.2.4	Endringer i markedsmissbruksforordningens regler om likviditetskontrakter	13	3.1	Hovedtrekk i lovforslaget	22
2.2.5	Endringer i markedsmissbruksforordningens regler om formkrav for beslutning om utsatt offentliggjøring av innsideinformasjon	14	3.2	Bakgrunn for lovforslaget	22
2.2.6	Endringer i markedsmissbruksforordningens regler om frist for offentliggjøring av transaksjoner fra personer med ledelsesansvar og deres nærstående	15	3.2.1	Innledning	22
2.2.7	Presisering av markedsmissbruksforordningens regler om plikten til å føre innsidelister	16	3.2.2	Høring	22
2.2.8	Endringer i prospektforordningens regler om adgang til å utarbeide prospektlignende dokument	17	3.3	Forslag til endringer i finanstilsynslovens regler om utlikning av Finanstilsynets utgifter	23
2.2.9	Endringer i prospektforordningens regler om virkeområdet for forenklet prospekt for sekundærutstedelser	18	3.3.1	Utgifter til tilsyn med betalings-systemloven, markedsadferd og infrastrukturen i verdipapirmarkedet	23
2.2.10	Endringer i prospektforordningens regler om EØS-vekstprospekt	19	3.3.2	Adgang til å gi nærmere forskrift om plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av saker som gjelder rett til å markedsføre fond i Norge fra utenlandske foretak	25
			3.4	Økonomiske og administrative konsekvenser	25
			4	Endring i reglene om oppnevning av styremedlemmer i lov om Bankenes sikringsfond	27
			4.1	Bakgrunn for lovforslaget	27
			4.2	Gjeldende rett	27
			4.3	Høring	27
			4.4	Departementets vurdering	27
			4.5	Økonomiske og administrative konsekvenser	27

5	Merknader til de enkelte bestemmelsene i lovforslaget ...	28	Vedlegg	
5.1	Til endringene i finanstilsynsloven	28	1	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2115 av 27. november 2019 om endring av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 og (EU) 2017/1129 med hensyn til å fremme bruken av vekstmarkeder for SMB-er
5.2	Til endringene i verdipapirhandeloven	28		
5.3	Til endringen i lov om Bankenes sikringsfond	29		
	A Forslag til lov om endringer i verdipapirhandeloven mv. (samleproposisjon)	30	2	EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)
	B Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2115	32		43

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 36 LS

(2022–2023)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i verdipapirhandelloven mv. (samleproposisjon) og samtykke til godkjennelse av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2115

*Tilråding fra Finansdepartementet 16. desember 2022,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Finansdepartementet fremmer forslag til endringer i verdipapirhandelloven, finanstilsynsloven og lov om Bankenes sikringsfond.

Departementet fremmer forslag til endringer i verdipapirhandelloven til gjennomføring av EØS-regler som svarer til forordning (EU) 2019/2115 av 27. november 2019 (SMB-vekstmarkedsforordningen). SMB-vekstmarkedsforordningen endrer markedsmissbruksforordningen (forordning (EU) nr. 596/2014) og prospektforordningen (forordning (EU) 2017/1129), samt MiFID II (direktiv 2014/65/EU), blant annet for å bidra til at små og mellomstore bedrifter (SMB) lettere får tilgang på finansiering i kapitalmarkedet.

I proposisjonen bes det videre om samtykke til godkjennelse av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021, jf. Grunnloven § 26 annet

ledd. I denne EØS-komiteebeslutningen innlemmes SMB-vekstmarkedsforordningen i EØS-avtalen. Videre tilføyes forordning (EU) 2016/1011 (referanseverdiforordningen) som en endringsrettsakt til markedsmissbruksforordningen.

Uoffisiell oversettelse av EØS-komiteens beslutning og forordning (EU) 2019/2115 følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

Det vises til proposisjonen punkt 2.

Departementet fremmer forslag til endringer i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansforetak mv. (finanstilsynsloven) § 9 som gjelder utlikning av Finanstilsynets utgifter.

Det foreslås at enkelte nye tilsynsgrupper unntas fra å utliknes for utgiftene ved tilsynet med overholdelse av betalingsystemloven, overholdelse av de alminnelige regler om verdipapirhandel

(markedsadferd) og arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet. Det foreslås videre at Finanstilsynet i forskrift kan fastsette at grupper av foretak skal unntas fra utlikningen av disse utgiftene. Videre foreslås det en forenkling av bestemmelsen ved en sammenslåing av tredje ledd om utlikning av utgifter for tilsynet med overholdelse av de alminnelige regler om verdipapirhandel med fjerde ledd om det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet. Det foreslås også at departementet gis adgang til

å gi nærmere forskrift om plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av saker som gjelder rett til å markedsføre fond i Norge fra utenlandske foretak.

Det vises til proposisjonen punkt 3.

Departementet fremmer forslag til endring i lov 23. mars 2018 nr. 3 om Bankenes sikringsfond. Endringen består i å forlenge perioden departementet kan oppnevne medlemmer til Bankenes sikringsfonds styre for, fra to til inntil fire år.

Det vises til proposisjonen punkt 4.

2 Endringer i verdipapirhandelloven og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2115

2.1 Bakgrunnen for lovforslaget – SMB-vekstmarkedsforordningen

2.1.1 Innledning

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2115 om endring av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 og (EU) 2017/1129 med hensyn til å fremme bruken av vekstmarkeder for SMB-er (SMB-vekstmarkedsforordningen) ble vedtatt i EU 27. november 2019. Rettsakten ble tatt inn i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021, med forbehold om Stortingets samtykke jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

SMB-vekstmarkeder ble introdusert ved direktiv 2014/65/EU (MiFID II), og er en undergruppe av multilaterale handelsfasiliteter (MHF). En multilateral handelsfasilitet er et multilateralt system som legger til rette for kobling i systemet av flere tredjeparters kjøps- og salgsinteresser i finansielle instrumenter i samsvar med objektive handelsregler, slik at det kan inngås bindende handel, og utgjør et alternativ til tradisjonelle børser og regulerte markeder. Formålet med etableringen av underkategorien SMB-vekstmarked var blant annet å bedre små og mellomstore bedrifters tilgang på kapital, bedre vekstvilkårene og legge til rette for videreutvikling av spesialiserte markeder som tar hensyn til behov hos utstedere og investorer på SMB-vekstmarkeder. Det ble i fortalen til MiFID II påpekt at det også i fremtidig lovgivning bør være fokus på hvordan slike markeder ytterligere kan fremmes ved at de blir attraktive for investorer, reduserer administrative byrder for utstedere og gir videre insentiver for utstedere til å hente inn kapital på slike markeder.

Flere vilkår må være oppfylt for at en MHF kan registreres som et SMB-vekstmarked, jf. verdipapirhandelloven § 9-31. Vilkårene beskrives også i Finanstilsynets høringsnotat, nærmere omtalt i punkt 2.1.2. Per i dag er det ingen

handelsplasser registrert som SMB-vekstmarked i Norge.

SMB-vekstmarkedsforordningen gjennomfører visse lempelser for utstedere som er tatt opp til handel på et SMB-vekstmarked. For det første gjør SMB-vekstmarkedsforordningen endringer i markedsmissbruksforordningen. Det er endringer som gjør det enklere for utstedere av finansielle instrumenter som er tatt opp til handel på et SMB-vekstmarked, å benytte likviditetskontrakter i relasjon til egne aksjer i tilfeller der det ikke er fastsatt akseptert markedspraksis for slike likviditetskontrakter. Videre er det endringer som gir enklere formkrav for beslutning om utsatt offentliggjøring av innsideinformasjon for utstedere på SMB-vekstmarkeder. Endelig gis det adgang for utstedere på SMB-vekstmarkeder til å utarbeide en liste over såkalte «permanente innsidere». Her åpnes det imidlertid for nasjonale valg, som drøftes nærmere i punkt 2.2.2.

Det gjøres også mer generelle endringer i markedsmissbruksforordningen, som ikke bare gjelder i tilknytning til SMB-vekstmarkeder. Det dreier seg om endringer i reglene om markeds-sonderinger ved visse tilbud som bare rettes mot «profesjonelle investorer». Det gjøres også en endring i fristen for utstedere til å offentliggjøre transaksjoner utført av personer med ledelsesansvar og deres nærstående. Endelig gjøres det en presisering i bestemmelsen om innsidelister når det gjelder personer som opptre på vegne av utsteder eller på utsteders regning.

I prospektforordningen utvides adgangen til å benytte forenklet prospekt for sekundærutstedelser, blant annet for å gjøre det enklere å flytte fra SMB-vekstmarked til et regulert marked. Videre utvides virkeområdet for EØS-vekstprospekt, dvs. en prospektform som gir forenklete innholds krav for enkelte utstedere. Prospektforordningens unntak fra plikt til å utarbeide prospekt for verdipapirer som tilbys i forbindelse med en overtakelse gjennom et offentlig ombytingstilbud, og

verdipapirer som tilbys, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusjon eller deling, snevres inn, på bakgrunn av utilsiktede virkninger av den opprinnelige bestemmelsen.

Gjeldende norsk regelverk må endres for å gjennomføre EØS-regler som svarer til forordningen, og for at norske aktører kan dra nytte av de samme lettelsene som er innført i EU.

2.1.2 Høring

Finansdepartementet ba i brev 6. oktober 2020 Finanstilsynet om å utrede behovet for endringer i norsk rett for å gjennomføre forventede EØS-forpliktelser som svarer til forordningen. Departementet sendte høringsnotatet på høring 6. mai 2021 med frist 6. august 2021. Høringsbrevet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
 Brønnøysundregistrene
 Datatilsynet
 Direktoratet for forvaltning og økonomistyring
 Finansmarkedsfondet
 Finanstilsynet
 Folketrygdfondet
 Forbrukerrådet
 Forbrukertilsynet
 Handelshøyskolen i Bodø
 Høgskolen i Sørøst-Norge
 Høgskulen på Vestlandet
 Konkurransetilsynet
 Likestillings- og diskrimineringsombudet
 Lotteri- og stiftelsestilsynet
 Norges Bank
 Norges handelshøyskole
 Regelrådet
 Regjeringsadvokaten
 Riksadvokaten
 Riksrevisjonen
 Skattedirektoratet
 Statens pensjonskasse
 Statistisk sentralbyrå
 Sivilombudet
 Tilsynsrådet for advokatvirksomhet
 Universitetet i Agder
 Universitetet i Bergen
 Universitetet i Oslo
 Universitetet i Tromsø – Noregs arktiske universitet
 ØKOKRIM

Akademikerne
 Aksjonærforeningen i Norge

Arbeidsgiverforeningen Spekter
 Bankenes sikringsfond
 Bedriftsforbundet
 Caritas Norge
 Changemaker
 Coop Norge SA
 Deloitte AS
 Den Norske Advokatforening
 Den Norske Aktuarforening
 Den norske Revisorforening
 Econa
 Eiendomsmeglerforetakenes forening
 Energi Norge
 EVRY
 Finans Norge
 Finansforbundet
 Finansieringsselskapenes forening
 Forum for utvikling og miljø
 Handelshøyskolen BI
 Havtrygd Gjensidig Forsikring
 Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede
 Hovedorganisasjonen Virke
 Huseiernes landsforbund
 Industri Energi
 Initiativ for etisk handel
 Juridisk rådgivning for kvinner
 KnowledgeGroup AS
 Kommunalbanken Norge
 KPMG AS
 KS
 Landsorganisasjonen i Norge
 Nasdaq Oslo ASA
 Nordic Association of Electricity Traders
 Nordic Trustee
 Norges Bitcoin- og Blockchainforening
 Norges Bondelag
 Norges Eiendomsmeglerforbund
 Norges ingeniør- og teknologorganisasjon
 Norges Interne Revisorers Forening
 Norges Juristforbund
 Norges Kommunerevisorforbund
 Norges Rederiforbund
 Norges Røde Kors
 Norges Skogeierforbund
 Norsk takst
 Norsk Bergindustri
 Norsk Crowdfunding Forening
 Norsk Hydro ASA
 Norsk Journalistlag
 Norsk Kapitalforvalterforening
 Norsk Landbrukssamvirke
 Norsk olje og gass
 Norsk Presseforbund
 Norsk Redaktørforening

Norsk Sjøoffiserers Forbund
 Norsk Venturekapitalforening
 Norsk Øko-Forum
 Norske Boligbyggelags Landsforbund AL
 Norske Finansanalytikerens Forening
 Norske Forsikringsmeglerens Forening
 Norske Kredittopplysningsbyråers Forening
 NOS Clearing ASA
 NTL-Skatt
 Næringslivets Hovedorganisasjon
 Oslo Børs
 Oslosenteret
 Pensjonskasseforeningen
 Personskadeforbundet LTN
 Plan Norge
 Publish What You Pay Norway
 Redd Barna
 Regnskap Norge
 Skattebetalerforeningen
 Skattereviseorenes Forening
 Småbedriftsforbundet
 Sparebankforeningen i Norge
 Equinor
 Stiftelsesforeningen
 Storebrand
 Støttekomiteen for Vest-Sahara
 The Nordic Association of Marine Insurers
 (CEFOR)
 Verdipapirfondenes forening
 Verdipapirforetakenes Forbund
 Verdipapirsentralen
 Virke Inkasso
 Wikborg Rein
 Yara International ASA
 Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund
 Økonomiforbundet

Følgende instanser har gitt merknader til høringen:

Norges Bank
 Oslo Børs ASA
 Verdipapirforetakenes Forbund

Følgende instanser har opplyst at de ikke har merknader:

Helse- og omsorgsdepartementet
 Justis- og beredskapsdepartementet
 Landbruks- og matdepartementet
 Olje- og energidepartementet
 Samferdselsdepartementet
 Skattedirektoratet
 Statistisk sentralbyrå
 Utenriksdepartementet

2.2 Gjennomføring av SMB-vekstmarkedsforordningen

2.2.1 Innledning

SMB-vekstmarkedsforordningen er en endringsforordning, som skal gjennomføres «som sådan», jf. EØS-avtalen artikkel 7 bokstav a, og åpner i begrenset grad for nasjonale valg.

I punkt 2.2.2 redegjøres det for endringene i markedsmissbruksforordningens regler om innsidelister som følger av endringsforordningen. På dette punktet åpner SMB-vekstmarkedsforordningen for å gi strengere regler enn forordningens utgangspunkt. Departementet foreslår at adgangen benyttes, og derfor at det gis en egen bestemmelse om innsidelister for utstedere på SMB-vekstmarkeder.

I punkt 2.2.3 til 2.2.10 redegjøres det for øvrige endringer i markedsmissbruksforordningen og prospektforordningen som følger av SMB-vekstmarkedsforordningen. Ved inkorporasjon av SMB-vekstmarkedsforordningen som en endringsforordning til nevnte rettsakter, vil disse gjelde med de endringer som følger av SMB-vekstmarkedsforordningen.

Når departementet i det følgende viser til EU-forordninger i beskrivelsen av gjeldende rett, skal dette forstås som henvisning til EØS-regler som svarer til nevnte forordninger, slik de er gjennomført i norsk lovgivning.

I punkt 2.3 redegjør departementet nærmere for gjennomføringsteknikken og forslagene til endringer i verdipapirhandelloven. Her redegjøres det også for generelle uttalelser i høringsnotatet om gjennomføring og generelle høringsmerknader som er gitt til Finanstilsynets høringsnotat.

EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen omtales i punkt 2.5. Det er ikke gjort tilpasninger i denne som berører innholdet i reglene det redegjøres for i punkt 2.2.2–2.2.10.

2.2.2 Endringer i markedsmissbruksforordningens regler om innsidelister

2.2.2.1 Gjeldende rett

I markedsmissbruksforordningen (MAR) reguleres blant annet plikten til å føre innsidelister.

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 6:

«Etter gjeldende regler i MAR er utstedere av finansielle instrumenter som er tatt opp til han-

del på et SMB-vekstmarked unntatt fra plikten til å utarbeide innsideliste etter MAR artikkel 18 (1) bokstav a) såfremt:

– Utstederen har truffet alle nødvendige tiltak for å sikre at alle personer som har tilgang til innsideinformasjon, bekrefter at de er kjent med de rettslige forpliktelsene som følger av dette, og vet hvilke sanksjoner som er knyttet til innsidehandel og ulovlig spredning av innsideinformasjon.

Utstederen skal likevel på forespørsel være i stand til å oversende innsideliste til tilsynsmyndigheten, se MAR artikkel 18 (6) b). Et standardisert format for innsideliste som skal benyttes av utsteder på et SMB-vekstmarked er inntatt som vedlegg 2 til kommisjonsforordning 2016/347. Informasjonen som skal fylles ut i det standardiserte formatet er noe mindre omfattede enn det som skal fylles ut i innsideliste for utsteder som ikke har finansielle instrumenter opptatt til handel på SMB-vekstmarked.»

2.2.2.2 EØS-rett

Departementet viser til redegjørelsen i høringsnotatet side 6–7:

«Punkt 10 i fortalen til SMB-forordningen viser til at de enklere reglene som i dag finnes for utsteder på SMB-markeder til å utarbeide innsidelister er av liten praktisk betydning siden utstederne uansett kontinuerlig må overvåke flyten av innsideinformasjon til personer som deltar i løpende prosjekter. SMB-forordningen artikkel 1 endrer MAR artikkel 18 (6) a slik at utsteder på SMB-vekstmarked er berettiget til å la innsidelistene kun omfatte personer som på grunn av sin stilling eller sitt verv regelmessig har tilgang til innsideinformasjon («due to the nature of their function or position within the issuer, have regular access to inside information»). Slik Finanstilsynet forstår denne bestemmelsen, vil SMB-utsteder ha plikt til å listeføre personer som har regelmessig tilgang til innsideinformasjon, uavhengig av om personen har hatt tilgang på innsideinformasjon i det konkrete tilfelle. Videre vil det ikke være plikt til å listeføre andre personer, selv om disse personene i det konkrete tilfelle har hatt tilgang til innsideinformasjon.

Innsidelisten skal som tidligere oversendes tilsynsmyndighetene så snart som mulig etter å ha mottatt en forespørsel om dette, jf. MAR artikkel 18 nr. 6 tredje ledd.

Dersom det kan begrunnes i konkrete nasjonale hensyn for å bevare markedets integritet («specific national market integrity concerns»), åpner forordningen for at medlemsstatene kan fastsette nasjonale regler som pålegger utsteder på SMB-vekstmarkeder å føre innsidelister som omfatter personer som faktisk har tilgang til innsideinformasjon, dvs. i tråd med hovedprinsippet i MAR artikkel 18 (1) bokstav a). Kravet til innhold i slike innsidelister fastsettes av ESMA og vil være mindre byrdefullt enn for utsteder som er notert på andre markeds plasser.»

I etterkant av at høringsnotatet ble utarbeidet, har EU-kommisjonen fastsatt kravet til innsidelister etter MAR artikkel 18 nr. 6 sjette ledd i gjennomføringsforordning (EU) 2022/1210. Som påpekt i høringsnotatet, er kravene til innholdet i innsidelistene for utsteder notert på SMB-vekstmarkeder mindre byrdefulle enn hva som gjelder for utsteder på andre handels plasser. Departementet kommer nærmere tilbake til dette i punkt 2.2.2.5.

2.2.2.3 Forslaget i høringsnotatet

Finanstilsynet foreslår i høringsnotatet å benytte adgangen til å gi strengere regler enn forordningens hovedregel. Finanstilsynet fremholder på side 7–8:

«Som nevnt er det sannsynlig at det vil bli registrert SMB-vekstmarkeder i Norge. Det har vært en økende interesse for investeringer i aksjer handlet på den norske MHF-en. Gjennom 2020 har det vært en stor økning i antall selskaper som har blitt notert der. Erfaringen viser at det er en del ikke-profesjonelle investorer som deltar i dette markedet. Når det gjelder notering på MHF er opptakskravene mindre strenge enn for regulerte markeder og enkelte offentligrettslige bestemmelser som skal sikre gjennomskiktighet, vil ikke gjelde.

Innsidelister som viser hvem som har fått innsideinformasjon med en tidfesting av dette, har vært et viktig redskap ved Finanstilsynets undersøkelser omkring innsidehandel. Disse listene bidrar trolig også til forebyggelse av innsidehandel ved at personer i utsteder får opplyst når de har blitt listeført og dermed når selskapet anser at de har tilgang på innsideinformasjon. Videre vil det bedre utsteders kontroll med flyten av innsideinformasjon. Behovet for nøyaktige og fullstendige lister vil derfor være viktig for å fremme investorbeskyttelse og

styrke den allmenne tilliten til SMB-vekstmarkeder dersom det blir registrert slike i Norge. Kravene i forordningen til en nasjonal begrunnelse berøres i fortalens pkt. 10:

‘However, since some Member States consider insider lists to be important for ensuring a higher level of market integrity, Member States should be given the option of introducing a requirement for issuers whose financial instruments are admitted to trading on an SME growth market to provide more extensive insider lists that include all persons who have access to inside information.’

Med bakgrunn i overnevnte foreslår Finanstilsynet å benytte seg av adgangen til å gi strengere regler enn forordningens hovedregel. Slik Finanstilsynet vurderer det vil strengere krav til innsidelister ikke påvirke konkurransen eller tilgangen på kapital på en negativ måte.

For ordens skyld nevnes det også at Sverige – som også har et stort innslag av nysoteringer på MHF – har benyttet adgangen til å vedta en lovbestemmelse om at innsidelister for SMB-utstedere skal omfatte alle personer som har tilgang til innsideinformasjon. Som tidligere nevnt vil det uansett stilles mindre strenge krav til innholdet i slike innsidelister enn i de alminnelige innsidelistene.

(...)»

2.2.2.4 Høringsinstansenes merknader

Norges Bank støtter Finanstilsynets forslag til gjennomføring av SMB-vekstmarkedsforordningen i norsk rett, men har utover dette ikke kommet med merknader til enkelthetene i høringsnotatet.

Oslo Børs ASA deler Finanstilsynets oppfatning om at det vil være hensiktsmessig å benytte den nasjonale adgangen til å utvide listeføringen til å omfatte personer som faktisk har tilgang til innsideinformasjon, slik at listeføringen blir i tråd med hovedprinsippet i MAR artikkel 18 nr. 1 bokstav a som gjelder øvrige markeder. *Oslo Børs ASA* viser til betydningen av utsteders kontroll med håndtering av innsideinformasjon, investorbeskyttelse og den allmenne tilliten til SMB-vekstmarkeder. Etter *Oslo Børs ASA*s oppfatning er disse hensynene sterkere enn den noe utvidede forpliktelsen som vil pålegges den enkelte utsteder med hensyn til føring av innsidelister. *Oslo Børs ASA* viser også til at det vil bidra til at markeds- overvåking av et SMB-vekstmarked kan gjøres på en mer tilfredsstillende måte, noe som vil være

viktig når en ser hen til den økte interessen for opptak til handel av selskaper på Euronext Growth i den senere tid og som også må antas å kunne være illustrerende for et SMB-vekstmarked.

Verdipapirforetakenes Forbund (VPPF) støtter Finanstilsynets forslag om, og begrunnelse for, å gi regler som innebærer at utstedere på et SMB-vekstmarked skal utarbeide innsidelister som omfatter alle personer som nevnt i MAR artikkel 18 nr. 1 bokstav a.

2.2.2.5 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til Finanstilsynets forslag om å fastsette strengere regler som innebærer at utstedere av finansielle instrumenter som er tatt opp til handel på et SMB-vekstmarked, skal utarbeide innsidelister som omfatter alle personer som nevnt i MAR artikkel 18 nr. 1 bokstav a (personer med tilgang til innsideinformasjon med nærmere avgrensninger), og ikke bare dem som på grunn av sin stilling eller funksjon har regelmessig tilgang til innsideinformasjon.

Det følger av fortalen punkt 10 at:

«[...] Ettersom noen medlemsstater anser innsidelister som viktige for å sikre et høyere nivå av markedsintegritet, bør imidlertid medlemsstatene ha mulighet til å innføre krav om at utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, skal framlegge mer omfattende innsidelister som omfatter alle personer som har tilgang til innsideinformasjon. Tatt i betraktning behovet for å sikre en forholdsmessig avpasset administrativ byrde for SMB-er bør disse mer omfattende listene likevel utgjøre en mindre administrativ byrde enn fullstendige innsidelister.»

I henhold til markedsmissbruksforordningen artikkel 18 nr. 6 annet ledd, slik den lyder etter inkorporasjon av SMB-vekstmarkedsforordningen, er det et vilkår for nasjonale valg at strengere krav «er berettiget ut fra særlige bekymringer knyttet til nasjonal markedsintegritet».

Departementet viser til Finanstilsynets beskrivelse i høringsnotatet side 7, knyttet til interessen for investeringer i aksjer handlet på MHF mv. Også i 2021 var det en stor økning i antall selskaper tatt opp til handel på Euronext Growth. Hittil i 2022 har det vært langt færre opptak sammenliknet med de to forutgående årene, uten at departementet finner det avgjørende for vurderingen. Departementet viser videre til at

Finanstilsynet avholdt et tematisert syn med Euronext Growth, hvoretter rapport ble publisert i januar 2022. Det fremkommer også av denne rapporten at mange ikke-profesjonelle investorer investerer i aksjer som handles på Euronext Growth, og mange husholdninger har økt sin risikospesifisering betydelig gjennom slike investeringer. Sett i sammenheng med den betydningen detaljerte innsidelister har for utsteders kontroll, markedsovervåking og forebygging, samt tilliten til SMB-vekstmarkeder, mener departementet at strengere krav til innsidelister er «berettiget ut fra særlige bekymringer knyttet til nasjonal markedsintegritet». Departementet viser for øvrig til Finanstilsynets vurdering av at strengere krav ikke vil påvirke konkurransen eller tilgangen på kapital på en negativ måte, og at det uansett vil stilles mindre strenge krav enn til de alminnelige innsidelistene. Departementet kan ikke se at et utvidet krav til innsidelistene vil være et uforholdsmessig krav.

Finanstilsynet har foreslått en ny § 3-5 i verdipapirhandelloven. Av hensyn til krysshenvisninger innad i lovverket foreslår departementet at bestemmelsen heller inntas i ny § 3-4a. Det er også gjort noen mindre språklige endringer sammenlignet med forslaget i høringsnotatet, som ikke er ment å innebære realitetsendringer. Forslaget går ut på at innsidelister for utstedere av finansielle instrumenter som er tatt opp til handel på SMB-vekstmarked, skal omfatte alle personer som er nevnt i markedsmissbruksforordningen artikkel 18 nr. 1 bokstav a. Utstedere av finansielle instrumenter tatt opp til handel på SMB-vekstmarked vil med andre ord måtte følge hovedregelen i markedsmissbruksforordningen på dette punkt.

2.2.3 Endringer i markedsmissbruksforordningens regler om markedssonderinger

2.2.3.1 Gjeldende rett

Markedssonderinger er i korthet interaksjon mellom nærmere angitte aktører og én eller flere potensielle investorer, før kunngjøringen av en transaksjon, for å måle interessen hos potensielle investorer i en mulig transaksjon og vilkårene for denne. Markedssondering kan innebære formidling av innsideinformasjon. Markedsmissbruksforordningen angir imidlertid at markedssondering som følger nærmere angitte regler for gjennomføring og dokumentasjon, ikke anses som overtredelse av forbudet mot spredning av innsideinformasjon.

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 8:

«Etter MAR artikkel 11 nr. 4 skal markedssonderinger som følger angitte prosedyrekrav i MAR artikkel 11 nr. 3 og nr. 5, anses å skje som ledd i den normale utøvelsen av en persons arbeid, yrke eller forpliktelser, og ikke anses som en overtredelse av forbudet mot spredning av innsideinformasjon etter MAR artikkel 10.

Kravet i MAR artikkel 11 nr. 3 innebærer at det, før en markedssondering gjennomføres, skal vurderes om en markedssondering vil medføre formidling av innsideinformasjon. Begrunnelsen av og konklusjonen på vurderingen skal nedtegnes skriftlig. Plikten til å foreta vurderingen skal gjennomføres for hver formidling av informasjon i løpet av markedssonderingen, og nedtegnelsen skal oppdateres med eventuelle justeringer som følge av dette.

Kravet i MAR artikkel 11 (5) innebærer videre at markedsdeltaker som formidler informasjonen, før informasjonen legges frem, skal

- a) innhente samtykke fra de personene som skal motta markedssonderingen,
- b) underrette personen som mottar markedssonderingen, om at det er forbudt for ham/henne å utnytte eller forsøke å utnytte denne informasjonen ved direkte eller indirekte å erverve eller avhende, for egen eller en tredjeparts regning, finansielle instrumenter som denne informasjonen vedrører,
- c) underrette personen som mottar markedssonderingen, om at det er forbudt for ham/henne å utnytte eller forsøke å utnytte denne informasjonen ved å trekke eller endre en ordre som allerede er plassert, for et finansielt instrument som denne informasjonen vedrører, og
- d) underrette personen som mottar markedssonderingen, om at han/hun ved å samtykke til å motta informasjonen har plikt til å behandle informasjonen konfidensielt.»

2.2.3.2 EØS-rett

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 8–9 (fotnote utelatt):

«SMB-forordningen artikkel 1 tilføyer et nytt punkt 1a i MAR artikkel 11, hvor det fremgår at dersom et tilbud bare rettes mot «profesjonelle investorer», skal formidling av informasjon til disse investorene med det formål å forhandle

kontraktsvilkår og betingelser for å få disse til å delta i plasseringen av obligasjoner foretatt av en utsteder som har finansielle instrumenter opptatt på en handelsplass, ikke utgjøre en markedssondering. Slik formidling av informasjon skal anses som ledd i den normale utøvelsen av en persons arbeid, yrke eller forpliktelser i henhold til MAR artikkel 10 nr. 1 og skal ikke innebære ulovlig spredning av innsideinformasjon.

Endringen innebærer at det i disse tilfellene ikke vil være krav om at prosedyrekravene i MAR artikkel 11 (3) og (5) følges, og innebærer med andre ord at tilbydere unntas fra regelverket for markedssonderinger ved tilbud om obligasjoner som utelukkende formidles til profesjonelle investorer.

Utsteder eller personer som opptrer på utstедers vegne eller for deres regning skal påse at den profesjonelle investoren som mottar informasjonen bekrefter skriftlig at vedkommende er klar over de rettslige forpliktelsene som følger av mottaket og sanksjonene som er anvendelig på innsidehandel og ulovlig spredning av innsidehandel.

Bestemmelsen er ikke begrenset til instrumenter som handles på SMB-vekstmarkeder, men gjelder obligasjoner opptatt til handel på enhver handelsplass som omfattes av MARS virkeområde, det vil si regulerte markeder, multilaterale handelsfasiliteter og organiserte handelsfasiliteter.»

Profesjonelle investorer er som Finanstilsynet henviser til i fotnoten i høringsnotatet, definert gjennom en henvisning til prospektforordningen artikkel 2 bokstav e.

2.2.3.3 *Forslaget i høringsnotatet og høringsinstansenes merknader*

Finanstilsynet beskriver i høringsnotatet gjeldende rett og forventet EØS-rett samt redegjør for gjennomføringsteknikk.

Høringsinstansenes generelle merknader omtales i punkt 2.3.

2.2.3.4 *Departementets vurdering*

I fortalen punkt 6 fremkommer det blant annet at i forbindelse med privat plassering av obligasjoner kan markedssonderingsordningen noen ganger være en byrde og til hinder for innledende drøftinger om slike transaksjoner, for både utstedere og investorer. Videre uttales det at for å gjøre private plasseringer av obligasjoner mer attraktive, bør

spredning av innsideinformasjon til profesjonelle investorer med henblikk på slike transaksjoner anses som et ledd i den normale utøvelsen av en persons arbeid mv., og ikke omfattes av markedssonderingsordningen, forutsatt at det er inngått en egnet avtale om taushetsplikt.

Departementet viser til punkt 2.3 om gjennomføring av endringsforordningen i verdipapirhandelloven. Departementet viser for øvrig til omtalen og vurderingene i punktene over.

2.2.4 **Endringer i markedsmisbruksforordningens regler om likviditetskontrakter**

2.2.4.1 *Gjeldende rett*

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 9:

«En likviditetskontrakt er en kontrakt mellom utsteder og en finansiell mellommann hvor mellommannen har påtatt seg å selge og kjøpe utstедers aksjer for å bedre likviditeten. Etter omstendighetene kan slik aktivitet bli ansett som markedsmanipulasjon. Etter MAR artikkel 13 får forbudet mot markedsmanipulasjon ikke anvendelse på transaksjon, plassert handelsordre eller annen atferd forutsatt at personen som inngår en transaksjon, plasserer handelsordren eller deltar i enhver annen atferd, godtgjør at transaksjonen, ordren eller atferden er i samsvar med fastsatt akseptert markedspraksis (AMP).

AMP fastsettes av tilsynsmyndigheten etter en vurdering hvor tilsynsmyndigheten tar hensyn til kriterier angitt i MAR artikkel 13 (2) og i utfyllende rettsakt 2016/908, samt underretter ESMA. ESMA skal innen to måneder skal avgi en uttalelse om i hvilken grad den aksepterte markedspraksisen er i tråd med kriteriene som stilles.

I enkelte stater har tilsynsmyndigheten fastsatt AMP-er for likviditetsavtaler. Finanstilsynet har per dags dato ikke fastsatt noen akseptert markedspraksis for norske markedsplasser.»

2.2.4.2 *EØS-rett*

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 9–10:

«SMB-forordningen artikkel 1 (2) tilføyer et nytt punkt 12 i MAR artikkel 13 som gjør det

enkler for SMB-utstedere å benytte likviditetskontrakter i relasjon til egne aksjer i tilfeller der det ikke er fastsatt akseptert markedspraksis for slike likviditetskontrakter i henhold til rettsakt 2016/908. De forenklede reglene innebærer at likviditetskontrakter i relasjon til egne aksjer for SMB-utstedere, på visse vilkår, kan benyttes selv om det ikke foreligger en akseptert markedspraksis etter rettsakt 2016/908.

Det vil i hovedsak være tilstrekkelig at likviditetskontrakten oppfyller de materielle vilkårene for en akseptert markedspraksis, samt inngås på en standardmal som vil bli fastsatt av Kommisjonen i utfyllende rettsakt til MAR. I den tidligere nevnte rapport til Kommisjonen av 27. oktober 2020 har ESMA utarbeidet forslag til Kommissjonsforordning med utkast til standardmal. Som nevnt har Kommisjonen så langt ikke fulgt opp ESMA's forslag.

Det er i tillegg krav om at likviditetsstilleren er gitt tillatelse av tilsynsmyndigheten i henhold til direktiv 2014/65 (MiFID II) og registrert som medlem hos markedsoperatøren eller verdipapirforetaket som er operatør av SMB-vekstmarkedet. Markedsoperatøren eller verdipapirforetaket som er operatør av SMB-vekstmarkedet skal skriftlig bekrefte overfor utsteder å ha mottatt en kopi av likviditetskontrakten og samtykket i kontraktsvilkårene.

Etter MAR artikkel 13 nytt punkt 12 annet ledd skal utsteder til enhver tid kunne påvise at kontraktsvilkårene er oppfylt. Utsteder og markedsoperatør eller verdipapirforetaket som er operatør av SMB-vekstmarkedet skal på anmodning sende tilsynsmyndigheten en kopi av likviditetskontrakten.»

Ettersom det brukes betegnelsen «SMB-utstedere» ovenfor, presiserer departementet for ordens skyld at bestemmelsen gjelder for utstedere av finansielle instrumenter «som er opp tatt til handel på et vekstmarked for SMB-er». Når det gjelder standardmal for likviditetskontrakter, så ble delegert kommissjonsforordning fastsatt 13. juli 2022 (forordning (EU) 2022/1959).

2.2.4.3 *Forslaget i høringsnotatet og høringsinstansenes merknader*

Finanstilsynet beskriver i høringsnotatet gjeldende rett og forventet EØS-rett samt redegjør for gjennomføringsteknikk.

Høringsinstansenes generelle merknader omtales i punkt 2.3.

2.2.4.4 *Departementets vurdering*

Det følger av fortalen punkt 7 at fraværet av likviditetsordninger fastsatt av nasjonale tilsynsmyndigheter kan være til hinder for en effektiv utvikling av vekstmarkeder for SMB-er. Det er i henhold til fortalen derfor vurdert som nødvendig å fastsette en felles ramme som gjør det mulig for utstedere av finansielle instrumenter som er opp tatt til handel på vekstmarkeder for SMB-er, å inngå en likviditetsavtale med en likviditetstilbyder, selv om det ikke er fastsatt en akseptert markedspraksis på nasjonalt plan. Det fremkommer at ordningen i markedsmissbruksforordningen ikke erstatter, men snarere utfyller, eksisterende eller framtidig akseptert nasjonal markedspraksis.

Departementet viser til punkt 2.3 om gjennomføring av endringsforordningen i verdipapirhandelloven. Departementet viser for øvrig til omtalen og vurderingene i punktene over.

2.2.5 **Endringer i markedsmissbruksforordningens regler om formkrav for beslutning om utsatt offentliggjøring av insideinformasjon**

2.2.5.1 *Gjeldende rett*

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 10:

«Etter MAR artikkel 17 (1) skal utsteder på en markeds plass så snart som mulig offentliggjøre insideinformasjon som direkte vedrører utstederen. I henhold til MAR artikkel 17 (4) kan utsteder på visse vilkår likevel utsette offentliggjøringen av insideinformasjon. Vil kårene for slik utsettelse er nærmere angitt i MAR artikkel 17 (4) bokstavene a) til c).

I slike tilfeller skal utsteder umiddelbart etter at offentliggjøring har skjedd, underrette kompetent tilsynsmyndighet om at offentliggjøringen ble utsatt og gi en skriftlig begrunnelse for hvordan vilkårene ble oppfylt, se MAR artikkel 17 (4) tredje ledd. Alternativt gir MAR myndighetene anledning til å fastsette at denne skriftlige begrunnelsen bare skal fremlegges på anmodning fra kompetent tilsynsmyndighet, se annet punktum. Norge har benyttet dette nasjonale valget og i henhold til verdipapirforskriften § 3-2 skal slik skriftlig redegjørelse for utsettelse kun sendes tilsynsmyndigheten på anmodning.»

2.2.5.2 EØS-rett

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 10–11:

«SMB-forordningen tilføyer et nytt ledd i MAR artikkel 17 (4) for utstedere hvis finansielle instrumenter kun er tatt opp til notering på SMB-vekstmarked. I tilfeller der offentliggjøring av innsideinformasjon er utsatt, skal slike utstedere fremlegge skriftlig begrunnelse for at vilkårene for utsettelse er oppfylt, til tilsynsmyndighetene kun etter anmodning. Så lenge en slik utsteder kan begrunne beslutningen om utsettelse, skal utstederen heller ikke være forpliktet til å oppbevare den skriftlige begrunnelsen for utsettelsen...»

Basert på fortalen punkt 9 siste setning og sammenhengen i artikkel 17 (4) etter endringen, forstår departementet det slik at underretning skal gis uten at det anmodes om det, men at utsteder skal avvente anmodning fra tilsynsmyndigheten før det gis en skriftlig begrunnelse.

Departementet påpeker for ordens skyld at reglene i artikkel 17 må sees i sammenheng med utfyllende regler i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/1055 om tekniske metoder for hensiktsmessig offentliggjøring av innsideinformasjon og for å utsette offentliggjøring av innsideinformasjon.

2.2.5.3 Forslaget i høringsnotatet

Finanstilsynets vurdering fremkommer i høringsnotatet på side 11:

«For norske SMB-utstedere vil endringen i MAR som innebærer at utsteder kun skal fremlegge skriftlig begrunnelse for utsatt offentliggjøring på anmodning fra tilsynsmyndigheten, ikke ha nevneverdig betydning. Dette følger allerede av bestemmelsen i verdipapirforskriften § 3-2.

En reell endring vil imidlertid være at SMB-utstedere ikke plikter å oppbevare dokumentasjon på redegjørelsen. Utsteder må likevel kunne begrunne overfor tilsynsmyndigheten hvorfor offentliggjøringen av innsideinformasjon ble utsatt. Dersom tilsynsmyndigheten ut fra denne begrunnelsen konkluderer med at vilkårene for utsatt offentliggjøring ikke var oppfylt, vil det kunne ilegges overtredelsesgebyr for brudd på reglene om offentliggjøring av innsideinformasjon.

Endringen medfører endringer i regler som er gjennomført i norsk rett ved henvisning (inkorporasjon) i verdipapirhandeloven § 3-1 første ledd og nødvendiggjør endring av inkorporasjonsbestemmelsen i verdipapirhandeloven § 3-1 første ledd.

Etter Finanstilsynets vurdering bør verdipapirforskriften § 3-2 klargjøre at det for utstedere notert på SMB-vekstmarkeder er MAR artikkel 17 (4) fjerde ledd og ikke tredje ledd som kommer til anvendelse. Finanstilsynet foreslår et nytt annet ledd i verdipapirforskriften § 3-2, hvor det fremgår at § 3-2 (nytt første ledd) ikke gjelder for SMB-utstedere.»

2.2.5.4 Høringsinstansenes merknader

Verdipapirforetakenes Forbund (VPPF) har merknad til forskriftsutformingen som det ikke redegjøres nærmere for her i proposisjonen.

Høringsinstansenes generelle merknader omtales i punkt 2.3.

2.2.5.5 Departementets vurdering

Departementet viser til redegjørelsen for innholdet i reglene ovenfor. Verdipapirhandeloven § 3-1 (4) fastsetter blant annet at departementet kan fastsette bestemmelser i forskrift om meldinger som skal sendes til tilsynsmyndigheten i forbindelse med utsatt offentliggjøring av innsideinformasjon «etter markedsmisbruksforordningen artikkel 17 nr. 4 tredje ledd». Forskriftshjemmelen i verdipapirhandeloven § 3-1 (4) er etter departementets vurdering dekkende også for en forskriftsregulering som foreslått i høringsnotatet, og som klargjør at det for utstedere notert på SMB-vekstmarkeder er markedsmisbruksforordningen artikkel 17 nr. 4 fjerde ledd som kommer til anvendelse, og ikke artikkel 17 nr. 4 tredje ledd.

Departementet viser til punkt 2.3 om gjennomføring av endringsforordningen i verdipapirhandeloven. Departementet viser for øvrig til omtalen og vurderingene i punktene over.

2.2.6 Endringer i markedsmisbruksforordningens regler om frist for offentliggjøring av transaksjoner fra personer med ledelsesansvar og deres nærstående

2.2.6.1 Gjeldende rett

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 11:

«Etter MAR artikkel 19 (3) skal utstedere og deltakere på utslippskvotemarkedet offentliggjøre opplysninger om transaksjoner utført av personer med ledelsesansvar, og deres nærstående, umiddelbart og senest innen tre arbeidsdager etter transaksjonen. Tilsvarende frist gjelder for personer med ledelsesansvar og deres nærstående når det gjelder plikten til å gi melding om transaksjonen til tilsynsmyndigheten, utstederen eller deltakeren på utslippskvotemarkedet. Fristen for primærinnsidere og deres nærstående løper parallelt med fristen som gjelder for utstedere og deltakere på utslippskvotemarkedet.

Bestemmelsen gjelder utstedere og deltakere på utslippskvotemarkedet i sin alminnelighet.»

2.2.6.2 EØS-rett

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 11–12:

«Fortalen til SMB-forordningen punkt 12 fremholder at i tilfeller der primærinnsidere og deres nærstående underretter utstedere og deltakere på utslippskvotemarkedet sent om deres transaksjoner, kan det være vanskelig å overholde fristen på tre dager.

SMB-forordningen artikkel 1 (5) endrer derfor regelen i MAR artikkel 19 (3) ved at fristen for utstedere og deltakere på utslippskvotemarkedet utvides til to arbeidsdager etter at melding fra primærinnsidere eller deres nærstående er mottatt.

Endringen gjelder utstedere generelt og ikke bare de som er notert på SMB-vekstmarkeder.»

2.2.6.3 Forslaget i høringsnotatet

Finanstilsynets vurdering fremkommer på side 12 i høringsnotatet:

«Finanstilsynet viser til at departementet i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 6.10.1.5 ga uttrykk for at utgangspunktet må tas i at fristen etter MAR artikkel 19 (3) er «umiddelbart,» og at fristen på tre virkedager er å anse som en absolutt frist uavhengig av særlige omstendigheter.

Den nye fristregelen for offentliggjøring for utstedere og deltakere på utslippskvotemarkedet gir imidlertid fleksibilitet til å offentliggjøre meldingen innenfor todagersfristen. Det anses

likevel som en fordel for markedet om offentliggjøring skjer så raskt som mulig.

Endringen medfører endringer i regler som er gjennomført i norsk rett ved henvisning (inkorporasjon) i verdipapirhandelloven § 3-1 første ledd og nødvendiggjør endring av inkorporasjonsbestemmelsen i verdipapirhandelloven § 3-1 første ledd.»

2.2.6.4 Høringsinstansenes merknader

Høringsinstansenes generelle merknader omtales i punkt 2.3.

2.2.6.5 Departementets vurdering

For sammenhengens skyld påpeker departementet at regelverket om offentliggjøring etter artikkel 19 og reglene om offentliggjøring av innsideinformasjon etter artikkel 17 etter departementets forståelse gjelder uavhengig av hverandre. Dersom informasjon om en primærinnsiders handler i finansielle instrumenter utstedt av utstederen etter omstendighetene utgjør *innsideinformasjon* som *direkte* vedrører utsteder, gjelder altså også regimet og tidsfristene i artikkel 17. Departementet bemerker samtidig at det er snakk om harmoniserte EØS-regler, og at den konkrete fortolkningen av bestemmelsene og forholdet mellom disse er underlagt domstolene.

Departementet viser til punkt 2.3 om gjennomføring av endringsforordningen i verdipapirhandelloven. Departementet viser for øvrig til omtalen og vurderingene i punktene over.

2.2.7 Presisering av markedsmisbruksforordningens regler om plikten til å føre innsidelister

2.2.7.1 Gjeldende rett

Markedsmisbruksforordningen artikkel 18 regulerer plikten til å føre innsidelister. Gjennomgående er ordlyden formulert slik at plikten gjelder utstedere «eller» personer som opptrer på deres vegne.

2.2.7.2 EØS-rett

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 12:

«SMB-forordningen artikkel 1 (4) a) foretar i tillegg enkelte mindre endringer i MAR artikkel 18 1(1) og (2) for å presisere at plikten til å utarbeide og oppdatere innsidelister også gjel-

der for personer som opptrer på utsteders vegne eller utsteders regning. Det presiseres også at plikten til å sikre at personer som står på innsidelisten er kjent med de rettslige forpliktelsene som følger av dette, også gjelder for personer som opptrer på utsteders vegne eller utsteders regning, samt at utsteder i slike tilfeller fortsatt er ansvarlig for å overholde bestemmelsene i MAR artikkel 18.»

2.2.7.3 Forslaget i høringsnotatet og høringsinstansenes merknader

Finanstilsynet beskriver i høringsnotatet gjeldende rett og forventet EØS-rett, samt redegjør for gjennomføringsteknikk.

Høringsinstansenes generelle merknader omtales i punkt 2.3.

2.2.7.4 Departementets vurdering

Det fremkommer av fortalen punkt 11 at det er viktig å presisere at plikten til å utarbeide innsidelisten påhviler både utstedere og personer som opptrer på deres vegne eller for deres regning. Videre fremkommer det at ansvaret til personer som opptrer på en utsteders vegne eller for dennes regning, bør presiseres for å unngå ulike fortolkninger og praksiser i EU.

Departementet viser til punkt 2.3 om gjennomføring av endringsforordningen i verdipapirhandelloven. Departementet viser for øvrig til omtalen og vurderingene i punktene over.

2.2.8 Endringer i prospektforordningens regler om adgang til å utarbeide prospektlignende dokument

2.2.8.1 Gjeldende rett

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 12–13:

«Prospektforordningen gir en rekke unntak fra kravet om å publisere et prospekt for tilbud om verdipapirer til offentligheten og opptak av verdipapirer til et regulert marked. Blant annet er det unntak for verdipapirer som tilbys i forbindelse med en overtakelse gjennom et offentlig ombytingstilbud og verdipapirer som tilbys, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusjon eller deling, forutsatt at et prospektlignende dokument blir gjort tilgjengelig for offentligheten som inneholder informasjon som beskriver transaksjonen og dens innvirk-

ning på utstederen (prospektforordningen art. 1 nr. 4 f) og g) og prospektforordningen art. 1 nr. 5 bokstav e) og f)). Det er ikke noe krav om at kompetent tilsynsmyndighet skal godkjenne eller gjennomgå dokumentet. Kravene til innholdet i dokumentet er også mindre i forhold til et prospekt. Slike dokumenter kan ikke grensekrysses.»

2.2.8.2 EØS-rett

Det fremkommer av fortalen punkt 13 at en utilsiktet følge av dagens unntak er at et unotert selskap under visse omstendigheter kan foreta et første opptak av sine aksjer til handel på et regulert marked uten å utarbeide et prospekt, og at dette fratar investorene de nyttige opplysningene i et prospekt, uten at en nasjonal myndighet må vurdere opplysningene som er gitt til markedet. Dette er bakgrunnen for endringen i artikkel 1, ved innføringen av et nytt nummer 6a og 6b.

I nummer 6a avgrenses unntaksbestemmelsene i artikkel 1 nr. 4 bokstav f og nr. 5 bokstav e (overtakelse ved ombytingstilbud). Unntaket skal bare gjelde egenkapitalinstrumenter og forutsetter enten at egenkapitalinstrumentene som tilbys, kan erstattes med eksisterende verdipapirer som allerede er opptatt til handel på et regulert marked før overtakelsen, og den tilknyttede transaksjonen og overtakelsen anses ikke for å være en omvendt overtakelse, eller at tilsynsmyndigheten som eventuelt har myndighet til å gjennomgå tilbudsdocumentet etter direktivet om overtakelsestilbud, har gitt en forhåndsgodkjenning av dokumentet nevnt i artikkel 1 nr. 4 bokstav f eller i nr. 5 bokstav e.

I nummer 6b avgrenses unntaksbestemmelsene i artikkel 1 nr. 4 bokstav g og nr. 5 bokstav f (verdipapirer som tilbys, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusjon eller deling). Unntaket skal bare gjelde egenkapitalinstrumenter der transaksjonen ikke anses for å være en omvendt overtakelse, og forutsetter videre enten at egenkapitalinstrumentene i det overtakende foretaket allerede er tatt opp til handel på et regulert marked før transaksjonen, eller at egenkapitalinstrumentene i foretakene som er omfattet av delingen, allerede er tatt opp til handel på et regulert marked før transaksjonen.

2.2.8.3 Forslaget i høringsnotatet og høringsinstansenes merknader

Finanstilsynet beskriver i høringsnotatet gjeldende rett og forventet EØS-rett, samt redegjør for gjennomføringsteknikk.

Høringsinstansenes generelle merknader omtales i punkt 2.3.

2.2.8.4 Departementets vurdering

Departementet viser til redegjørelsen over om endringene som følger av SMB-vekstmarkedsforordningen og punkt 2.3 om gjennomføringsmåten i norsk rett.

2.2.9 Endringer i prospektforordningens regler om virkeområdet for forenklet prospekt for sekundærutstedelser

2.2.9.1 Gjeldende rett

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 13–14:

«Prospektforordningen artikkel 14 innførte forenklete innholdskrav ved offentlige tilbud eller opptak til notering på regulert marked for allerede noterte utstedere der det gjennomføres etterfølgende utstedelser.

Forenklet prospekt kan benyttes av utstedere av verdipapirer som sammenhengende har vært tatt opp til handel på regulert marked eller på et SMB-vekstmarked, i minst de siste 18 månedene, og som utsteder verdipapirer som kan erstattes med allerede eksisterende verdipapirer. Tilsvarende gjelder utstedere som sammenhengende har vært tatt opp til handel på et regulert marked eller SMB-vekstmarked i minst de siste 18 måneder, og som utsteder ikke-aksjerelaterte instrumenter. Forenklet regelsett kan også benyttes av tilbydere av omsettelige verdipapirer som er tatt opp til notering på regulert marked eller et SMB-vekstmarked sammenhengende i minst de siste 18 måneder.

Gjeldende rett gir ikke adgang til å benytte forenklet prospekt ved overgang fra SMB-vekstmarked til et regulert marked.»

2.2.9.2 EØS-rett

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 14–15:

«SMB-forordningen endrer prospektforordningen art. 14.1 b) slik at forenklet prospekt også kan benyttes av utstedere av egenkapitalinstrumenter som sammenhengende har vært tatt opp til handel på regulert marked eller på et SMB-vekstmarked, i minst de siste 18 mæne-

dene, og som søker å utstede verdipapirer som gir tilgang til egenkapitalinstrumenter som kan erstattes med egenkapitalinstrumenter som tidligere er opptatt til handel.

Bakgrunnen for innføringen av forenklete innholdskrav ved etterfølgende utstedelser er at investorene har mindre behov for informasjon der en utsteder har vært notert på regulert marked eller et SMB-vekstmarked i en periode, og har publisert løpende og periodisk finansiell informasjon til markedet i denne perioden. Som følge av dette utvides adgangen til å benytte forenklet prospekt ved utstedelse av ikke-aksjerelaterte verdipapirer eller verdipapirer som gir tilgang til egenkapitalinstrumenter som kan erstattes med egenkapitalinstrumenter som tidligere er utstedt.

Det gis også adgang til å benytte forenklet prospekt ved overgang fra et SMB-vekstmarked til et regulert marked, jf. prospektforordningen art. 14.1 d). Dette gjelder opptak til handel på et regulert marked av verdipapirer som kan erstattes med verdipapirer som tidligere er utstedt, forutsatt at foretaket har tilbudt verdipapirer til offentligheten som sammenhengende har vært tatt opp til handel på et SMB-vekstmarked i minst to år og fullt ut har overholdt rapporterings og offentliggjøringsforpliktelsene i den perioden. Endringen gjør det enklere å flytte fra SMB-vekstmarked til regulert marked.

Foretak som benytter denne adgangen, må utarbeide siste regnskap i overensstemmelse med IFRS forordningen (forordning 1606/2002) inkludert sammenligningstall for foregående år. Dette forutsetter at de ville være forpliktet til å utarbeide konsoliderte regnskaper som følge av regnskapsdirektivet (direktiv 2013/34) etter opptak til handel ved det regulerede markedet. Kreves det ikke konsoliderte regnskaper som følge av regnskapsdirektivet skal de overholde kravene i det medlemslandet de er stiftet. Tredjelandsutstedere må utarbeide sammenligningstall etter deres nasjonale regnskapsstandarder forutsatt at de er i overensstemmelse med regnskapsstandarder som tilsvarer IFRS forordningen. Er de ikke det, må de utarbeide regnskapene på nytt i samsvar med IFRS forordningen.»

I henhold til artikkel 14 nr. 3 har Kommisjonen hjemmel til å vedta nivå 2-rettsakter med sjekklister for forenklet prospekt. Med SMB-vekstmarkedsforordningen gjøres det en endring i artikkel 14 nr. 3 bokstav e, slik at en bestemmelse

om innholdet i sjekklisten som tidligere gjaldt egenkapitalinstrumenter, også omfatter verdipapirer som gir tilgang til egenkapitalinstrumenter.

2.2.9.3 Forslaget i høringsnotatet og høringsinstansenes merknader

Finanstilsynet beskriver i høringsnotatet gjeldende rett og forventet EØS-rett, samt redegjør for gjennomføringsteknikk.

Høringsinstansenes generelle merknader omtales i punkt 2.3.

2.2.9.4 Departementets vurdering

Departementet viser til redegjørelsen over om endringene som følger av SMB-vekstmarkedsforordningen og punkt 2.3 om gjennomføringsmåten i norsk rett.

2.2.10 Endringer i prospektforordningens regler om EØS-vekstprospekt

2.2.10.1 Gjeldende rett

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 15:

«Et EU-vekstprospekt gir forenklete innholdskrav for enkelte utstedere, forutsatt at de ikke har verdipapirer tatt opp til notering på regulert marked, jf. prospektforordningen art. 15. Et EU-vekstprospekt er kort og koster dermed mindre å utarbeide. Det utarbeides på et standardisert format og med et lettfattelig språk. Denne typen prospekt ble innført fordi et av formålene med kapitalmarkedsunionen er å bedre tilgangen til kapitalmarkedet for små og mellomstore bedrifter. Etersom slike bedrifter gjennomgående trenger å innhente mindre kapital enn større foretak blir kostnadene ved å utarbeide fullt prospekt relativt sett høyere, slik at det oppstår et misforhold som kan hindre slike utstedere i å hente kapital gjennom tilbud av verdipapirer til markedet.»

2.2.10.2 EØS-rett

Departementet viser til beskrivelsen i høringsnotatet side 15:

«SMB-forordningen endrer prospektforordningen art. 15.1 ca) slik at utstedere som ikke er SMB-utstedere, kan velge å benytte EU-

vekstprospekt når de tilbyr egenkapitalinstrumenter til offentligheten og samtidig søker opptak til handel på et SMB-vekstmarked. Forutsetningen er at utstederen ikke allerede har aksjer opptatt til handel på SMB-vekstmarked og markedsverdien på det offentlige tilbudet er under EUR 200 millioner. Det er detaljerte regler for hvordan markedsverdien skal beregnes. Vedlegg V til prospektforordningen endres slik at kravet til å utarbeide erklæring om arbeidskapital i EU-vekstprospekt skal gjelde alle utstedere av egenkapitalinstrumenter uavhengig av markedsverdi. Tidligere gjaldt dette kravet kun utstedere av egenkapitalinstrumenter pålydende over EUR 200 millioner. Kravet til erklæring om kapitalisering og gjeldsforpliktelser gjelder fortsatt kun for utstedere av egenkapitalinstrumenter pålydende over EUR 200 mill.

Som følge av dette har kommisjonen fastsatt endringer i sjekklistene til EU-vekstprospekt (forordning 2019/980 som endret av kommisjonsforordning 2020/1273).»

2.2.10.3 Forslaget i høringsnotatet og høringsinstansenes merknader

Finanstilsynet beskriver i høringsnotatet gjeldende rett og forventet EØS-rett, samt redegjør for gjennomføringsteknikk.

Høringsinstansenes generelle merknader omtales i punkt 2.3.

2.2.10.4 Departementets vurdering

Departementet viser til redegjørelsen over om endringene som følger av SMB-vekstmarkedsforordningen og punkt 2.3 om gjennomføringsmåten i norsk rett.

2.3 Endringene i verdipapirhandelloven

2.3.1 Forslaget i høringsnotatet

Finanstilsynet påpeker i høringsnotatet at SMB-vekstmarkedsforordningen medfører endringer i regler som er gjennomført i norsk rett ved henvisning (inkorporasjon) i verdipapirhandelloven § 3-1 første ledd og nødvendiggjør endring av inkorporasjonsbestemmelsen i verdipapirhandelloven § 3-1 første ledd.

Videre påpekes at forordningen medfører endringer i regler som er gjennomført i norsk rett ved henvisning (inkorporasjon) i verdipapir-

handelloven § 7-1 første ledd, og nødvendiggjør endring av inkorporasjonsbestemmelsen i verdipapirhandelloven § 7-1 første ledd.

Høringsnotatet omtaler også endringer i verdipapirhandelloven knyttet til en egen bestemmelse om innsidelister der forordningen åpner for nasjonale valg. Det vises til punkt 2.2.2.

Endelig påpekes at SMB-vekstmarkedsforordningen endrer MiFID II artikkel 33 ved at det tilføyes et nytt punkt 9 hvor Kommisjonen pålegges innen 1. juli 2020 å nedsette et ekspertutvalg som skal overvåke SMB-vekstmarkedenes virkemåte og suksess. Det påpekes at endringene ikke nødvendiggjør endringer i norske lov- eller forskriftsregler.

2.3.2 Høringsinstansenes generelle merknader

Norges Bank støtter Finanstilsynets forslag til gjennomføring av SMB-vekstmarkedsforordningen i norsk rett, og har utover dette ikke kommet med merknader til enkelthetene i høringsnotatet.

Oslo Børs ASA støtter Finanstilsynets forslag og dets begrunnelse for gjennomføring av forordning om SMB-vekstmarkeder i verdipapirhandelloven og verdipapirforskriften.

2.3.3 Departementets vurdering

SMB-vekstmarkedsforordningen gjør endringer i markedsmissbruksforordningen, som er gjennomført ved henvisning i verdipapirhandelloven § 3-1. Videre gjør den endringer i prospektforordningen, som er gjennomført ved henvisning i verdipapirhandelloven § 7-1. Forordningen skal gjennomføres som sådan, og departementet foreslår at SMB-vekstmarkedsforordningen gjennomføres ved endring i nevnte inkorporasjonsbestemmelser.

I etterkant av at høringsnotatet ble utarbeidet, har det blitt gjennomført en annen endringsforordning i verdipapirhandelloven § 7-1, ved inkorporasjonen av forordning (EU) 2021/337 om EU-gjenoppbyggingsprospekt. Departementets forslag tar høyde for denne endringen, og skiller seg derfor noe fra lovforslaget som inngikk i høringsnotatet. Det vises til lovforslaget §§ 3-1 og 7-1.

Departementet foreslår en egen bestemmelse om innsidelister til gjennomføring av de nasjonale valg som forordningen åpner for. Det vises til punkt 2.2.2 og lovforslaget § 3-4 a.

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering om at endringen i MiFID II ikke nødvendiggjør lovendringer.

2.4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Økonomiske og administrative konsekvenser er beskrevet i høringsnotatet side 16–17:

«Det er som nevnt ingen multilaterale handelsfasiliteter i Norge som er registrert som SMB-vekstmarkeder. Det er imidlertid ventet at det vil endre seg. Når dette skjer er det grunn til å tro at endringene i SMB-forordningen vil styrke posisjonen til et slikt fremtidig marked i Norge.

Dersom ESMA's forslag til nivå 2-regler følges opp av Kommisjonen, vil kravene til innholdet i innsidelistene bli mindre omfattende enn det som følger av gjeldende regler i MAR. Dette vil i så fall til en viss grad redusere compliancekostnader for SMB-utstedere.

For utstedere på SMB-vekstmarkeder vil også enklere formkrav ved beslutning om utsatt offentliggjøring av innsideinformasjon, til en viss grad redusere administrative kostnader for foretakene.

Videre vil endringen i reglene om likviditetskontrakter med hensyn til egne aksjer innebære en bedret likviditet for utstedere som er notert på SMB-vekstmarkeder. Dette vil være en styrke både for utstederne og investorer, og styrke SMB-vekstmarkeder som sådan.

Disse endringene vil som nevnt ha virkning for alle utstedere som er notert på SMB-markeder, og ikke bare utstedere som er små og mellomstore bedrifter. Som nevnt er det kun krav om at minst 50 % av utstederne på SMB-vekstmarkeder er små og mellomstore bedrifter.

Forlengelse av fristen for utsteders og deltaker utslippskvotemarkeds offentliggjøring av transaksjoner fra personer med ledelsesansvar, gjelder for alle utstedere og deltakere utslippskvotemarkedet. Dette vil være en administrativ lettelse for alle utstedere og deltakere utslippskvotemarkedet, herunder SMB-utstedere.

Også endringen i MAR som innebærer at ved tilbud som bare rettes mot «profesjonelle investorer», skal formidling av informasjon til disse investorene som omhandlet ikke utgjøre markedssondering, vil anses som en administrativ lettelse for de som omfattes av bestemmelsen.

Endringene i prospektforordningen utvider virkeområdet til forenklet prospekt og EU-vekstprospekt. For de som blir omfattes av

endringene vil det bli enklere og mindre kostbart å utarbeide prospekt.»

Departementet slutter seg til Finanstilsynets beskrivelse. Departementet føyer til at innsnevringen av adgangen til å utstede prospektlignende dokument kan føre til økte administrative byrder for enkelte utstedere og relevante myndigheter. Når det gjelder nivå 2-regler om innsidelister nevnt ovenfor, så er forenklede krav til innsidelister fastsatt i EU-kommisjonens gjennomføringsforordning 2022/1210 av 13. juli 2022.

2.5 Godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 med tilpasninger

2.5.1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok ved beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 å innlemme forordning (EU) 2019/2115 (SMB-vekstmarkedsforordningen) i EØS-avtalen. Videre ble forordning (EU) 2016/1011 (referanseverdiforordningen), som ble innlemmet i EØS-avtalen ved beslutning 190/2019, også tilføyd som en endringsrettsakt til forordning (EU) nr. 596/2014 (markedsmisbruksforordningen). Norge deltok i EØS-komiteens beslutning med forbehold om Stortingets samtykke.

Gjennomføring av EØS-komiteens beslutning krever lovendring. Det er dermed nødvendig med Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

Tilføyelsen av referanseverdiforordningen som endringsrettsakt til markedsmisbruksforordningen medfører ikke forslag om lovendringer i denne proposisjonen, ettersom endringer er gjort

ved lov 6. desember 2019 nr. 76 om endringer i referanserenteloven mv. (gjennomføring av referanseverdiforordningen), jf. Prop. 127 LS (2018–2019).

2.5.2 Omtale av EØS-komiteebeslutningen

EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 inneholder en fortale og fire artikler.

Fortalen angir at forordning (EU) 2019/2115 skal innlemmes i EØS-avtalen. Videre angir den at forordning (EU) 2016/1011, som ble innlemmet ved EØS-komiteens beslutning nr. 190/2019, bør tilføyes som en endringsrettsakt til forordning (EU) nr. 596/2014. Endelig angir den hvilket vedlegg til EØS-avtalen som skal endres.

Artikkel 1 fastsetter at EØS-avtalens vedlegg IX skal endres. Nr. 1 fastsetter at forordning (EU) 2016/1011 og forordning (EU) 2019/2115 føyes til som endringsrettsakter til forordning (EU) nr. 596/2014 (markedsmisbruksforordningen) i vedlegg IX nr. 29a. Nr. 2 fastsetter at forordning (EU) 2019/2115 føyes til som endringsrettsakt til forordning (EU) 2017/1129 (prospektforordningen) i vedlegg IX nr. 29bd. Nr. 3 fastsetter at forordning (EU) 2019/2115 føyes til som endringsrettsakt til direktiv 2014/65/EU (MiFID II) i vedlegg IX nr. 31ba.

Artikkel 2 fastslår at den islandske og den norske språkversjonen av forordning (EU) 2019/2115 gis gyldighet og kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Artikkel 3 fastsetter at beslutningen trer i kraft 10. juli 2021, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt.

Artikkel 4 fastslår at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-avdelingen og i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

3 Endringer i finanstilsynslovens regler om utlikning av Finanstilsynets utgifter

3.1 Hovedtrekk i lovforslaget

Departementet fremmer forslag til endringer i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansforetak mv. (finansstilsynsloven) § 9 som gjelder utlikning av Finanstilsynets utgifter.

I punkt 3.3.1 foreslås det at enkelte nye tilsynsgrupper unntas fra å utliknes for utgiftene ved tilsynet med overholdelse av betalingssystemloven, overholdelse av de alminnelige regler om verdipapirhandel (markedsadferd) og det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet. Det foreslås videre at Finanstilsynet i forskrift kan fastsette at grupper av foretak skal unntas fra utlikningen av disse utgiftene. Videre foreslås det en forenkling av finansstilsynsloven § 9 ved å slå sammen gjeldende tredje ledd om utlikning av utgifter for tilsynet med overholdelse av de alminnelige regler om verdipapirhandel med fjerde ledd om det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet, uten at det materielle innholdet for øvrig blir endret.

I punkt 3.3.2 foreslås det at departementet gis adgang til å gi nærmere forskrift om plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av saker som gjelder rett til å markedsføre fond i Norge fra utenlandske foretak.

3.2 Bakgrunn for lovforslaget

3.2.1 Innledning

Finanstilsynets utgifter skal fordeles på de institusjoner som er under tilsyn i budsjettåret. Nye reguleringer, blant annet fra EU, har medført at nye grupper blir underlagt Finanstilsynets tilsyn.

Finanstilsynet utarbeidet 23. september 2019 høringsnotatet «Forslag til endringer i Finansstilsynets utlikning av utgifter», der det foreslås regelendringer som i større grad gjenspeiler Finanstilsynets faktiske kostnader knyttet til de ulike tilsynsgruppene. I høringsnotatet foreslås det økt bruk av gebyrer for Finanstilsynets tilsynsarbeid med hovedsakelig foretak som har konsekvenser fra andre lands tilsynsmyndigheter, samt

endringer i fordeling mellom tilsynsgrupper og enheter innad i tilsynsgruppene.

Ved nytt høringsnotat av 28. april 2021 foreslo Finanstilsynet mindre justeringer knyttet til et par av forslagene i høringsnotatet fra 2019. Bruken av ordet «høringsnotat» i det følgende knytter seg til høringsnotatet fra 2019. Ved henvisning til høringsnotatet fra 2021 vil dette fremgå eksplisitt.

Høringsnotatene inneholder forslag til både lov- og forskriftsendringer. I denne proposisjonen behandles forslagene til lovendringer. Høringsnotatenes forslag til forskriftsendringer vil departementet følge opp på vanlig måte.

3.2.2 Høring

Departementet sendte høringsnotatet på høring 10. desember 2019 med frist 10. mars 2020. Høringsbrevet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Den Norske Advokatforening
Den norske Revisorforening
Finansforbundet
Eiendom Norge
Finansieringsselskapenes Forening
Finans Norge
Fish Pool ASA
Nasdaq ASA
Nordic Bond Pricing AS
Norexco ASA
Norges Eiendomsmeglerforbund
Norges Rederiforbund
Norsk Crowdfunding Forening
Norsk Kapitalforvalterforening
Norsk Venturekapitalforening
Norske Finansielle Referanser AS
Norske Forsikringsmegleres Forening
Næringslivets Hovedorganisasjon
Oslo Børs ASA
Pensjonskasseforeningen
Regnskap Norge
Sparebankforeningen
Virke Inkasso

Verdipapirforetakenes Forbund
Verdipapirfondenes forening
Økonomiforbundet

Følgende instanser har gitt merknader til høringen:

Finans Norge
Finansieringsselskapenes Forening
Norske Finansielle Referanser AS
Den norske Revisorforening

Følgende instanser har oppgitt at de ikke har merknader til høringen:

Helse- og omsorgsdepartementet
Klima- og miljødepartementet
Utenriksdepartementet
Verdipapirforetakenes Forbund
Økonomiforbundet

Høringsnotatet fra 28. april 2021, der Finanstilsynet justerte enkelte av forslagene i høringsnotatet fra 2019, ble sendt på høring 21. mai 2021, med høringsfrist 2. juli 2021. Høringsbrevet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Den Norske Advokatforening
Den norske Revisorforening
Finansforbundet
Eiendom Norge
Finansieringsselskapenes Forening
Finans Norge
Fish Pool ASA
Nasdaq ASA
Nordic Bond Pricing AS
Norexco ASA
Norges Eiendomsmeglerforbund
Norges Rederiforbund
Norsk Crowdfunding Forening
Norsk Kapitalforvalterforening
Norsk Venturekapitalforening
Norske Finansielle Referanser AS
Norske Forsikringsmegleres Forening
Næringslivets Hovedorganisasjon
Oslo Børs ASA
Pensjonskasseforeningen
Regnskap Norge
Sparebankforeningen
Virke Inkasso
Verdipapirforetakenes Forbund
Verdipapirfondenes forening
Økonomiforbundet

Følgende instanser har gitt merknader til høringen:

Finans Norge
Norske Finansielle Referanser AS

Følgende instanser har oppgitt at de ikke har merknader til høringen:

Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Kunnskapsdepartementet
Utenriksdepartementet

3.3 Forslag til endringer i finanstilsynslovens regler om utlikning av Finanstilsynets utgifter

3.3.1 Utgifter til tilsyn med betalingsystemloven, markedsadferd og infrastrukturen i verdipapirmarkedet

3.3.1.1 Gjeldende rett

Det følger av finanstilsynsloven § 9 første ledd at utgiftene ved tilsynet skal utliknes på de institusjoner som i henhold til § 1 eller annen særskilt lovhjemmel er under tilsyn i budsjettåret. Utgiftene fordeles på de ulike grupper av institusjoner etter omfanget av tilsynsarbeidet.

Det følger av annet ledd at utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av betalingsystemloven, utliknes på institusjonene som nevnt i § 9 første ledd etter størrelsen på beløpene som følger av fordelingen etter første ledd. Slike utgifter skal likevel ikke utliknes på eiendomsmeglerforetak og inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskap eller regnskapsførere.

Det følger av tredje ledd at utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel (markedsadferd) utliknes på institusjoner som nevnt i § 9 første ledd samt på utstedere som nevnt i femte ledd. Fordelingen på institusjonene skjer etter størrelsen på beløpene etter fordelingen etter første ledd. Fordelingen på utstedere skjer etter størrelsen på beløpene etter fordeling etter femte og sjette ledd. Slike utgifter skal likevel ikke utliknes på eiendomsmeglerforetak, inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskap, regnskapsførere, betalingsforetak eller e-pengeforetak.

Det følger av fjerde ledd at utgiftene forbundet med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet utliknes på institusjoner som nevnt i § 9 første ledd samt på utstedere som

nevnt i femte ledd. Fordelingen på institusjonene skjer etter størrelsen på beløpene etter fordelingen etter første ledd. Fordelingen på utstedere skjer etter størrelsen på beløpene etter fordeling etter femte og sjette ledd. Slike utgifter skal likevel ikke utliknes på eiendomsmeglerforetak, inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskap, regnskapsførere, betalingsforetak eller e-pengeforetak.

3.3.1.2 Forslagene i høringsnotatene

Det foreslås at for utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av betalingssystemloven, skal unntaket fra å utliknes utvides til også å omfatte gjeldsinformasjonsforetak.

Det foreslås videre at for utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel (gjeldende tredje ledd) og det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet (gjeldende fjerde ledd), skal unntakene utvides til å også omfatte opplysningsfullmektiger, gjeldsinformasjonsforetak og låneformidlere.

Det foreslås videre at Finanstilsynet gis hjemmel for å beslutte at nye foretak under tilsyn skal unntas fra å utliknes for Finanstilsynets tilsyn med betalingssystemloven, de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel og med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet. Dette vil gi hensiktsmessig fleksibilitet hvis Finanstilsynet får nye foretak under tilsyn. En slik hjemmel foreslås inntatt i et nytt ellefte ledd.

Finanstilsynet peker videre på at det materielle innholdet i gjeldende tredje og fjerde ledd kan fremgå av samme ledd, og foreslår justeringer i tredje ledd i § 9, samt opphevelse av gjeldende fjerde ledd.

3.3.1.3 Høringsinstansenes merknader

Finansieringsselskapenes Forening og *Finans Norge* støtter, gitt dagens finansieringsmodell, at utgiftene deles på de institusjonene som er underlagt tilsyn. *Finansieringsselskapenes Forening* bemerker at Finanstilsynets kostnader knyttet til regelverksutvikling ikke burde inngå i utlikningsgrunnlaget. *Finans Norge* mener at Finanstilsynets regelverksutvikling ikke alene bør finansieres av foretakene under tilsyn, og videre at Finanstilsynet bør effektivisere sitt arbeid og redusere sine utgifter.

3.3.1.4 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til Finanstilsynets forslag om at gjeldsinformasjonsforetak skal unntas

fra å utliknes for utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av betalingssystemloven. I likhet med de andre foretakstypene som i dag er inkludert i unntaket fra å utliknes for utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av betalingssystemloven, driver ikke gjeldsinformasjonsforetak virksomhet tilknyttet betalingssystemer og det er ikke naturlig at gjeldsinformasjonsforetak skal utliknes for disse utgiftene. Det vises til forslag til endring i annet ledd siste punktum i finanstilsynsloven § 9.

Departementet slutter seg videre til at opplysningsfullmektiger, gjeldsinformasjonsforetak og låneformidlere skal unntas fra å utliknes for utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel og det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet. I likhet med de andre foretakstypene som i dag er inkludert i unntaket fra å utliknes for utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel og det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet, er det ikke naturlig at opplysningsfullmektiger, gjeldsinformasjonsforetak og låneformidlere skal utliknes for nevnte utgifter, da slike foretak ikke driver virksomhet med tilknytning til verdipapirmarkedet. Det vises til forslag til endringer i tredje ledd siste punktum, samt opphevelsen av fjerde ledd, i finanstilsynsloven § 9.

Departementet mener det er hensiktsmessig at nye foretakstyper under tilsyn, som det ikke er naturlig at utliknes for utgiftene ved Finanstilsynets tilsyn med betalingssystemloven, de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel og med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet, kan unntas fra utlikningene, uten at det skal være nødvendig å gå veien om lovendring for å fastsette dette. Departementet foreslår på bakgrunn av dette en forskriftshjemmel som åpner for at Finanstilsynet kan fastsette at grupper av foretak skal unntas fra utlikningen av disse utgiftene. Departementet viser til sitt forslag til nytt ellefte ledd i finanstilsynsloven § 9.

Departementet er enig med Finanstilsynet i at fjerde ledd i finanstilsynsloven § 9 kan oppheves, og at tredje ledd utformes slik at det dekker fordeling av utgiftene ved tilsynet med både overholdelsen av de alminnelige bestemmelsene om verdipapirhandel og det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet. Departementet foreslår med dette at bestemmelsen om utlikning av utgiftene forbundet med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet som fremgår av gjeldende fjerde ledd,

flyttes til tredje ledd, og at fjerde ledd oppheves. Det vises til forslag til tilføyelse av ordene «og utgiftene forbundet med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet» i tredje ledd første punktum, samt opphevelsen av fjerde ledd, i finanstilsynsloven § 9.

Det legges ikke opp til å innføre endringer for utlikning av utgifter for Finanstilsynets regelverksarbeid, slik Finansieringsforetakenes Forening og Finans Norge gir uttrykk for at er ønskelig. Etter departementets syn er det effektivt at Finanstilsynet, som underliggende etat, bistår med forberedende arbeid, inkludert lovarbeid. Det er videre viktig at Finanstilsynet til enhver tid besitter nødvendige ressurser for å kunne håndtere alle sine oppgaver. Det lovforberedende arbeidet utgjør sammen med tilsyns- og forvaltningsarbeidet en helhet som bidrar til et faglig sterkt finanstilsyn med nødvendig inngående kunnskap om både markeder og regelverk.

3.3.2 Adgang til å gi nærmere forskrift om plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av saker som gjelder rett til å markedsføre fond i Norge fra utenlandske foretak

3.3.2.1 Gjeldende rett

Etter finanstilsynsloven § 9 niende ledd kan departementet gi nærmere forskrift om

1. beregningsgrunnlaget for fordeling av utgiftene innen de ulike grupper av institusjoner, herunder tidspunktet for fastsettelse av beregningsgrunnlaget,
2. hvilke institusjoner som skal anses under tilsyn i budsjettåret,
3. plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av konsesjonssøknader, og
4. fastsettelse av årlige minste og høyeste beløp som kan utliknes på den enkelte institusjon innen hver gruppe av institusjoner.

3.3.2.2 Forslaget i høringsnotatet

Det foreslås at departementet gis adgang til å gi nærmere forskrift om plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av meldinger fra utenlandske foretak om markedsføring av fond i Norge. Det foreslås at en slik forskriftshjemmel gis ved at gjeldende § 9 niende ledd nr. 3 utvides, slik at departementet også kan gi forskrift om plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av meldinger fra utenlandske foretak om markedsføring av fond i Norge. Finanstilsynet har

i høringsnotatet lagt opp til at det bør fastsettes nærmere regler i forskrift om gebyrer og årlig avgift blant annet for behandling av meldinger fra utenlandske foretak om markedsføring av fond i Norge, samt behandling av saker fra utenlandske foretak som krever søknad og tillatelser til å markedsføre fond i Norge.

3.3.2.3 Høringsinstansenes merknader

Høringsinstansene har ikke hatt merknader til denne delen av høringsnotatet.

3.3.2.4 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering av at det er hensiktsmessig å kunne fastsette nærmere regler i forskrift om gebyr for tilsynets behandling av saker som gjelder rett til å markedsføre fond i Norge fra utenlandske foretak. For å klargjøre at forskriftshjemmelen skal dekke både sakene Finanstilsynet trekker frem i høringsnotatet punkt 4.2 (meldinger om grensekryssende markedsføring av fond inn til Norge) og 4.3 (behandling av saker om markedsføring av fond i Norge som krever søknad og tillatelser), foreslår departementet at forskriftshjemmelen i gjeldende niende ledd utvides til å omfatte nærmere regler om plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av saker som gjelder rett til å markedsføre fond i Norge fra utenlandske foretak. Departementet viser til Finanstilsynets begrunnelse i høringsnotatet punkt 4.2 og 4.3 på s. 9 og 10, som departementet slutter seg til. Se forslag til tilføyelse i gjeldende niende ledd nr. 3 i finanstilsynsloven § 9 (gjeldende niende ledd blir grunnet forslaget over om å oppheve gjeldende fjerde ledd, åttende ledd).

3.4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene til endringer i finanstilsynsloven § 9 som foreslås i denne proposisjonen er av mindre karakter, og vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Finanstilsynet praktiserer i dag allerede en ordning der gjeldsinformasjonsforetak ikke utliknes for tilsynsarbeidet med betalingssystemloven. Videre utliknes i dag heller ikke opplysningsfullmektiger, gjeldsinformasjonsforetak og låneformidlere for utgiftene med de alminnelige bestemmelsene om verdipapirhandel og det generelle arbeidet med infrastruktur i verdipapirmarkedet.

Endringene som foreslås vedrørende utgifter til tilsyn med betalingssystemloven, markedsadferd og infrastrukturen i verdipapirmarkedet, innebærer derfor ingen endring i dagens struktur for utlikning av nevnte tilsynsutgifter.

En eventuell hjemmel for departementet til å gi nærmere forskrift om plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av saker som gjelder

rett til å markedsføre fond i Norge fra utenlandske foretak, vil ikke i seg selv medføre økonomiske eller administrative konsekvenser. Departementet vil ved en eventuell fastsettelse av slike nærmere regler i forskrift påpeke hvilke økonomiske og administrative konsekvenser de eventuelle forskriftsendringer vil medføre.

4 Endring i reglene om oppnevning av styremedlemmer i lov om Bankenes sikringsfond

4.1 Bakgrunn for lovforslaget

Departementet fremmer i denne delen forslag til endring i lov 23. mars 2018 nr. 3 om Bankenes sikringsfond. Endringen består i å forlenge perioden departementet kan oppnevne medlemmer til Bankenes sikringsfonds styre fra to til inntil fire år.

4.2 Gjeldende rett

Etter lov om Bankenes sikringsfond § 2 skal Bankenes sikringsfond blant annet utføre forvaltningsoppgaver og administrative gjøremål som gjelder innskuddsgarantiordningen og innskuddsgarantifondet, forvalte midlene i krisetiltaksfondet og yte bistand til Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet. Etter loven § 3 skal Bankenes sikringsfonds styre ha syv medlemmer oppnevnt av Finansdepartementet. Oppnevningen av styremedlemmer gjelder for to år. Bestemmelsen om oppnevningsperioden bygger på Banklovkomisjonens forslag i NOU 2016: 23, jf. Prop. 159 L (2016–2017) kapittel 4, som videreførte valgperioden i banksikringsloven av 1996.

4.3 Høring

Finansdepartementet sendte 24. august 2022 på høring et forslag til endringer i lov om Bankenes sikringsfond § 3 som endrer oppnevningsperioden for medlemmer av Bankenes sikringsfonds styre fra to til fire år.

Høringsfristen var 5. oktober 2022. Høringen ble sendt til:

Bankenes sikringsfond
Finanstilsynet
Norges Bank

Finans Norge

Høringsinstansene som har uttalt seg (Bankenes sikringsfond, Finanstilsynet og Norges Bank), støtter forslaget. *Bankenes sikringsfond* viser til at det bør legges til rette for at ikke samtlige styremedlemmer har samme utløpstidspunkt for vervet, for å ytterligere sikre kontinuitet i styret. Det foreslår at dette for eksempel kan gjøres ved å åpne for at oppnevningen av medlemmer og varamedlemmer til styret gjelder for *inntil* fire år.

4.4 Departementets vurdering

Etter å ha vunnet noen års erfaring med å oppnevne styret for Bankenes sikringsfond, ser departementet at det kan være hensiktsmessig å oppnevne styremedlemmer (og ev. varamedlemmer) for en lengre periode enn to år. En lengre oppnevningsperiode kan bidra til kontinuitet og stabilitet i Bankenes sikringsfonds styre. Departementet pekte i høringsbrevet på at en oppnevningsperiode på fire år kan være passende for Bankenes sikringsfonds styre. Dette vil være den samme oppnevningsperioden som for flere andre offentlig oppnevnte styrer og råd, som Finanstilsynets styre (finanssilsynsloven § 2), Norges Banks hovedstyre (sentralbankloven § 2-3) og rådet for Statistisk sentralbyrå (statistikkloven § 19). Departementet er videre enig med Bankenes sikringsfond i at det kan være hensiktsmessig å ha mulighet til å oppnevne et styre der ikke alle medlemmenes oppnevningsperiode utløper samtidig. Departementet støtter derfor forslaget om å ta inn at oppnevningsperioden kan være *inntil* fire år.

4.5 Økonomiske og administrative konsekvenser

En lengre oppnevningsperiode for medlemmene av Bankenes sikringsfonds styre antas ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

5 Merknader til de enkelte bestemmelsene i lovforslaget

5.1 Til endringene i finanstilsynsloven

Til endringen i § 9 annet ledd

Endringen innebærer at utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av lov 17. desember 1999 nr. 95 om betalingssystemer mv., i tillegg til eiendomsforetak, inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskap og regnskapsførere, heller ikke skal utliknes på gjeldsinformasjonsforetak. Forslaget er nærmere omtalt under punkt 3.3.1.4.

Til endringene i § 9 tredje ledd

Det følger av *første punktum* at bestemmelsen utvides til å omfatte også utgiftene forbundet med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet. Dette må ses i sammenheng med forslaget om å oppheve fjerde ledd, som regulerer dette i dag. Bestemmelsen innebærer i seg selv ikke noe nytt i forhold til gjeldende regler, men er en lovteknisk forenkling. Forslaget er nærmere omtalt under 3.3.1.4.

Det følger videre av *fjerde punktum* at utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel og utgiftene forbundet med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet, i tillegg til eiendomsmeglerforetak, inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskap, regnskapsførere, betalingsforetak og e-pengeforetak, heller ikke skal utliknes på opplysningsfullmektiger, gjeldsinformasjonsforetak og låneformidlere. Forslaget er nærmere omtalt under punkt 3.3.1.4.

Opphevingen av § 9 fjerde ledd

Fjerde ledd oppheves. Dette ses i sammenheng med utformingen av tredje ledd som nå omfatter fordeling av både utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelsene om verdipapirhandel og det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet. Dette er nærmere omtalt under punkt 3.3.1.4.

Til endringen i § 9 åttende ledd nr. 3

Endringen innebærer at departementet kan gi nærmere forskrift om plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av saker som gjelder rett til å markedsføre fond i Norge fra utenlandske foretak. Det vises til punkt 3.3.2.4 for nærmere beskrivelse av forslaget.

Til § 9, nytt ellevte ledd

Nytt *ellevte ledd* medfører at Finanstilsynet i forskrift kan fastsette at grupper av foretak skal unntas fra å utliknes for Finanstilsynets utgifter ved tilsyn med betalingssystemloven, de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel og med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet. Det vises til punkt 3.3.1.4 for nærmere beskrivelse av forslaget.

5.2 Til endringene i verdipapirhandelloven

Til endringen i § 3-1 første ledd

Det føyes til en henvisning til nummeret i EØS-avtalen hvor markedsmisbruksforordningen er inntatt for å bringe bestemmelsen i samsvar med anbefalt inkorporasjonsteknikk for forordninger.

Videre gjennomføres SMB-vekstmarkedsforordningen ved inkorporasjon. Endringene i markedsmisbruksforordningen som følger av SMB-vekstmarkedsforordningen, gjelder da som norsk lov. Det vises til punkt 2.2.2–2.2.7 for beskrivelse av endringene i markedsmisbruksforordningen.

Til ny § 3-4 a

Bestemmelsen innebærer at det gjøres unntak fra hovedregelen for utstedere av finansielle instrumenter som er tatt opp til handel på SMB-vekstmarked i markedsmisbruksforordningen, slik den lyder etter gjennomføring av SMB-vekstmarkedsforordningen. Innsidelister for utstedere av finansielle instrumenter som er tatt opp til handel på et

SMB-vekstmarked i Norge, skal omfatte alle personer som er nevnt i markedsmissbruksforordningen artikkel 18 nr. 1 bokstav a. Det vises til drøftelsen i punkt 2.2.2.

Til endringen i § 7-1 første ledd

Det føyes til en henvisning til nummeret i EØS-avtalen hvor prospektforordningen er inntatt for å bringe bestemmelsen i samsvar med anbefalt inkorporasjonsteknikk for forordninger.

Videre tilføyes SMB-vekstmarkedsforordningen som en endringsforordning til prospektforordningen. Endringene i prospektforordningen som følger av SMB-vekstmarkedsforordningen, vil gjelde som norsk lov. Det vises til punkt 2.2.8–2.2.10 for beskrivelse av endringene i prospektforordningen.

5.3 Til endringen i lov om Bankenes sikringsfond

Til § 3:

Endringen i annet ledd innebærer at Finansdepartementet kan oppnevne medlemmer til Bankenes sikringsfonds styre for inntil fire år av gangen. Det vises til drøftelsene i punkt 4.4.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i verdipapirhandelloven mv. (samleproposisjon) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2115.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i verdipapirhandelloven mv. (samleproposisjon) og vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2115 i samsvar med et vedlagt forslag.

A

Forslag

**til lov om endringer i verdipapirhandelloven mv.
(samleproposisjon)**

I

I lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansforetak mv. gjøres følgende endringer:

§ 9 annet og tredje ledd skal lyde:

Utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av lov 17. desember 1999 nr. 95 om betalings-systemer mv., utliknes på institusjonene som nevnt i første ledd etter størrelsen på beløpene som følger av fordelingen etter første ledd. Slike utgifter skal likevel ikke utliknes på eiendoms-meglerforetak og inkassoforetak, revisorer, *revisjonsselskap, regnskapsførere og gjeldsinformasjonsforetak*.

Utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel og utgiftene forbundet med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet utliknes på institusjoner som nevnt i første ledd samt på utstedere som nevnt i femte ledd. Fordelingen på institusjonene skjer etter størrelsen på beløpene etter fordelingen etter første ledd. Fordelingen på utstedere skjer etter størrelsen på beløpene etter fordeling etter femte og sjette ledd. Slike utgifter skal likevel ikke utliknes på eiendoms-meglerforetak, inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskap, regnskapsførere, *betalingsforetak, e-pengeforetak, opplysningsfullmektiger, gjeldsinformasjonsforetak og låneformidlere*.

§ 9 fjerde ledd oppheves.

Femte til ellefte ledd blir nytt fjerde til tiende ledd.

§ 9 åttende ledd nr. 3 skal lyde:

3. plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av konsesjonssøknader og saker som gjelder rett til å markedsføre fond i Norge fra utenlandske foretak

§ 9 nytt ellefte ledd skal lyde:

Finanstilsynet kan i forskrift fastsette at grupper av foretak skal unntas fra bestemmelser i annet og tredje ledd.

II

I lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel gjøres følgende endringer:

§ 3-1 første ledd skal lyde:

(1) EØS-avtalen vedlegg IX nr. 29a forordning (EU) nr. 596/2014 (markedsmisbruksforordningen), som endret ved forordning (EU) 2016/1011 om referanseverdier og forordning (EU) 2019/2115 om å fremme bruken av SMB-vekstmarkeder, gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I kapittel 3 avsnitt I skal § 3-4 a lyde:

§ 3-4 a *Innsidelister for utstedere på vekstmarked for små og mellomstore bedrifter*

Innsidelister for utstedere av finansielle instrumenter som er tatt opp til handel på et vekstmarked for små og mellomstore bedrifter i Norge, skal omfatte alle personer som er nevnt i markeds-misbruksforordningen artikkel 18 nr. 1 bokstav a.

§ 7-1 første ledd skal lyde:

(1) EØS-avtalen vedlegg IX nr. 29bd forordning (EU) 2017/1129 (om prospekter ved offentlige tilbud og notering på regulert marked (prospektforordningen)), som endret ved forordning (EU) 2019/2115 om å fremme bruken av SMB-vekstmarkeder og forordning (EU) 2021/337 om EU-gjenopprettingsprospekt, gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

III

I lov 23. mars 2018 nr. 3 om Bankenes sikringsfond gjøres følgende endring:

§ 3 annet ledd første punktum skal lyde:
Oppnevningen av medlemmer og varamedlemmer til styret gjelder for *inntil fire* år.

IV

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
 2. Departementet kan gi overgangsregler.
-

B

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2115

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2115.

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2115 av 27. november 2019 om endring av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 og (EU) 2017/1129 med hensyn til å fremme bruken av vekstmarkeder for SMB-er

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter den ordinære regelverksprosedyren² og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Initiativet som gjelder kapitalmarkedsunionen, har til hensikt å redusere avhengigheten av banklån, diversifisere de markedsbaserte kildene til finansiering for alle små og mellomstore bedrifter (SMB-er) og fremme SMB-enes utstedelse av obligasjoner og aksjer på offentlige markeder. Selskaper som er etablert i Unionen og ønsker å skaffe kapital på handelsplasser, står overfor store engangskostnader og løpende kostnader til offentliggjøring og regeletterlevelse som kan avskrekke dem fra å søke om opptak til handel på en handelsplass i Unionen. Aksjer utstedt av SMB-er på handelsplasser i Unionen lider dessuten gjerne under et lavere likviditetsnivå og en høyere volatilitet, noe som øker kapitalkostnaden og gjør denne kilden til finansiering altfor byrdefull. En overgripende unionspolitikk for SMB-er er derfor av avgjørende betydning. Slik politikk må være inkluderende, enhetlig og effektiv og ta hensyn til det store mangfoldet av SMB-er og deres ulike behov.
- 2) Med europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU³ ble det opprettet en ny type handelsplasser, vekstmarkeder for SMB-er, som er en

undergruppe av multilaterale handelsfasiliteter (MHF-er), for å lette tilgangen til kapital for SMB-er og gjøre det lettere for dem å vokse, og for å fremme den videre utviklingen av spesialiserte markeder som tar hensyn til behovene til SMB-utstedere som har vekstmuligheter. Direktiv 2014/65/EU forutså også at oppmerksomheten burde rettes mot hvordan framtidig regulering ytterligere bør medføre og fremme bruken av dette markedet slik at det blir attraktivt for investorer, og redusere den administrative byrden samt gi SMB-er ytterligere insitamenter til å komme inn på kapitalmarkedene gjennom vekstmarkeder for SMB-er. I sin uttalelse om Kommisjonens forslag til denne endringsforordningen gjentok Den europeiske økonomiske og sosiale komité at det lave kommunikasjonsnivået og den byråkratiske tilnærmingen er betydelige hindringer, og at det må gjøres en mye større innsats for å fjerne disse hindringene. Komiteen uttalte dessuten at enden av kjeden, selve SMB-ene, bør prioriteres ved å involvere blant annet sammenslutninger av SMB-er, partene i arbeidslivet og handelskamre.

- 3) Det er imidlertid blitt bemerket at utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, omfattes av forholdsvis få reguleringsmessige lettelsener sammenlignet med utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på andre MHF-er eller regulerte markeder. De fleste av forpliktelsene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014⁴ får samme anvendelse på alle utstedere, uavhengig av deres størrelse eller den handelsplassen der deres finansielle instrumenter er

¹ EUT C 440 av 6.12.2018, s. 79.

² Europaparlamentets holdning av 18. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 8. november 2019.

³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

- opptatt til handel. Denne lave graden av differensiering mellom utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på vekstmarkeder for SMB-er, og utstedere på andre MHF-er gjør at MHF-er ikke søker om registrering som et vekstmarked for SMB-er, noe som illustreres av den lave økningen av vekstmarkeder for SMB-er fram til dags dato. Det er derfor nødvendig å innføre ytterligere forholdsmessige lettelse for å drive fram bruken av vekstmarkeder for SMB-er i tilstrekkelig grad. Bruken av vekstmarkeder for SMB-er bør fremmes aktivt. Mange SMB-er er fortsatt ikke klar over at det finnes vekstmarkeder for SMB-er som en ny type handelsplass.
- 4) Vekstmarkeder for SMB-er bør gjøres mer attraktive ved ytterligere å redusere kostnadene til regeletterlevelse og de administrative byrdene for utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på vekstmarkeder for SMB-er. For å opprettholde de høyeste standardene for regeletterlevelse på regulerte markeder bør tiltakene fastsatt i denne forordningen begrenses til selskaper som er notert på vekstmarkeder for SMB-er, uansett om ikke alle SMB-er er notert på vekstmarkeder for SMB-er og ikke alle selskaper som er notert på vekstmarkeder for SMB-er, er SMB-er. I henhold til direktiv 2014/65/EU kan opptil 50 % av utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på vekstmarkeder for SMB-er, være ikke-SMB-er, og det er for å opprettholde lønnsomheten til forretningsmodellen for vekstmarkeder for SMB-er gjennom blant annet likviditet i ikke-SMB-ers verdipapirer. På bakgrunn av den risikoen som er forbundet med å anvende ulike regelsett på utstedere som er notert på samme type handelsplass, det vil si vekstmarkeder for SMB-er, bør tiltakene fastsatt i denne forordningen ikke begrenses til bare SMB-utstedere. For å sikre konsekvens for utstedere og klarhet for investorer bør reduksjonen i kostnadene til regeletterlevelse og de administrative byrdene få anvendelse på alle utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på vekstmarkeder for SMB-er, uavhengig av deres markedsverdi.
- 5) Et vekstmarked for SMB-er bør ikke vurderes bare på grunnlag av antall selskaper som er notert der, men snarere på den vekstraten som selskapene oppnår. Oppmerksomheten bør rettes tydeligere mot SMB-er – de som til slutt skal begunstiges av denne forordningen – og deres behov. Et redusert byråkrati er en avgjørende del av denne prosessen, men også andre tiltak må treffes. Det må gjøres en innsats for å forbedre den informasjonen som er direkte tilgjengelig for SMB-er om finansieringsmulighetene de har adgang til, for å fremme deres utvikling. Reguleringsmessige lettelse bør gagne mindre selskaper som har vekstmuligheter.
- 6) I henhold til artikkel 10 nr. 1 i forordning (EU) nr. 596/2014 anses ulovlig spredning av innsideinformasjon å foreligge når en person besitter innsideinformasjon og sprer informasjonen til en annen person, med mindre spredningen skjer som et ledd i den normale utøvelsen av vedkommendes arbeid, yrke eller forpliktelser. I henhold til artikkel 11 nr. 4 i nevnte forordning skal spredning av innsideinformasjon som skjer i forbindelse med en markedssondering, anses som et ledd i den normale utøvelsen av en persons arbeid, yrke eller forpliktelser, forutsatt at visse framgangsmåter fastsatt i markedssonderingsordningen overholdes. En markedssondering omfatter formidling av opplysninger til en eller flere potensielle investorer før offentliggjøring av en transaksjon, for å vurdere interessen hos potensielle investorer for en mulig transaksjon og vilkårene for den, slik som mulig størrelse eller prissetting. I forhandlingsfasen av et tilbud om verdipapirer til profesjonelle investorer (privat plassering) innleder utstederne drøftinger med et begrenset antall potensielle profesjonelle investorer, som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129⁵, og forhandler alle avtalevilkårene for transaksjonen med disse profesjonelle investorene.
- Målet med å formidle opplysninger i denne forhandlingsfasen er å strukturere og gjennomføre transaksjonen i sin helhet, og ikke å vurdere potensielle investorers interesse med hensyn til en forhåndsdefinert transaksjon. I forbindelse med privat plassering av obligasjo-

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 av 16. april 2014 om markedsmisbruk (markedsmisbruksforordningen) og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF og kommisjonsdirektiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 1).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129 av 14. juni 2017 om det prospektet som skal offentliggjøres når verdipapirer tilbys offentligheten eller opptas til handel på et regulert marked, og om oppheving av direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 av 30.6.2017, s. 12).

ner kan markedssonderingsordningen noen ganger være en byrde og til hinder for innledende drøftinger om slike transaksjoner for både utstedere og investorer. For å gjøre private plasseringer av obligasjoner mer attraktive bør spredning av innsideinformasjon til profesjonelle investorer med henblikk på slike transaksjoner anses som et ledd i den normale utøvelsen av en persons arbeid, yrke eller forpliktelser og ikke omfattes av markedssonderingsordningen, forutsatt at det er inngått en egnet avtale om taushetsplikt.

- 7) En viss likviditet i en utsteders aksjer kan oppnås gjennom likviditetsordninger som prisstillingsordninger eller likviditetsavtaler. En prisstillingsordning omfatter en avtale mellom markedsoperatøren og en tredjepart som forplikter seg til å opprettholde likviditeten i visse aksjer og til gjengjeld får rabatter på handelsgebyrer. En likviditetsavtale omfatter en avtale mellom en utsteder og en tredjepart som forplikter seg til å tilføre likviditet i utstederens aksjer og på dennes vegne. For å sikre at markedets integritet bevares fullt ut, bør likviditetsavtaler være tilgjengelige for alle utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på vekstmarkeder for SMB-er i hele Unionen, på visse vilkår.

Ikke alle vedkommende myndigheter har fastsatt en akseptert markedspraksis i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014 for likviditetsavtaler, noe som innebærer at ikke alle utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på vekstmarkeder for SMB-er, for øyeblikket har tilgang til likviditetsordninger i hele Unionen. Dette fraværet av likviditetsordninger kan være til hinder for en effektiv utvikling av vekstmarkeder for SMB-er. Det er derfor nødvendig å fastsette en unionsramme som gjør det mulig for utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på vekstmarkeder for SMB-er, å inngå en likviditetsavtale med en likviditetstilbyder, selv om det ikke er fastsatt en akseptert markedspraksis på nasjonalt plan. I henhold til en slik unionsramme vil en person som inngår en likviditetsavtale med en likviditetstilbyder, ikke anses å delta i markedsmånelser. Det er imidlertid viktig at den foreslåtte unionsrammen for likviditetsavtaler for vekstmarkeder for SMB-er ikke erstatter, men snarere utfyller eksisterende eller framtidig akseptert nasjonal markedspraksis. Det er også viktig at vedkommende myndigheter fortsatt har mulighet til å fastsette en akseptert markedspraksis med

hensyn til likviditetsavtaler, for å tilpasse vilkårene der til lokale særtrekk eller for å utvide slike avtaler til å omfatte andre illikvide verdipapirer enn aksjer som er opptatt til handel på handelsplasser.

- 8) For å sikre ensartet harmonisering av den foreslåtte unionsrammen for likviditetsavtaler bør Kommisjonen vedta tekniske reguleringsstandarder som fastsetter en mal som skal brukes ved slike avtaler, som er utarbeidet av Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁶, ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 9) I henhold til artikkel 17 nr. 4 i forordning (EU) nr. 596/2014 kan utstedere beslutte å utsette offentliggjøringen av innsideinformasjon dersom utstedernes legitime interesser kan bli skadet, dersom forsinkelsen sannsynligvis ikke vil villedde offentligheten, og dersom utstederne er i stand til å sikre at opplysningene forblir konfidensielle. Utstederne har imidlertid plikt til å underrette vedkommende myndighet om dette og gi en skriftlig redegjørelse for beslutningen. Denne meldingsplikten kan være en byrde når den pålegges utstedere av finansielle instrumenter som bare er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er. Et mindre strengt krav for slike utstedere, der det bare kreves at de forklarer årsakene til utsettelsen på forespørsel fra vedkommende myndighet, vil redusere den administrative byrden for utstederne uten å ha noen vesentlig innvirkning på vedkommende myndighets mulighet til å overvåke offentliggjøringen av innsideinformasjon, forutsatt at vedkommende myndighet fortsatt underrettes om beslutningen om utsettelse og kan innlede en undersøkelse dersom den er i tvil om beslutningen.
- 10) Det nåværende mindre strenge kravet for utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, angitt i artikkel 18 nr. 6 i forordning (EU) nr. 596/2014, om å utarbeide en innsideliste

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

bare på forespørsel fra vedkommende myndighet har begrenset praktisk virkning, ettersom disse utstederne fortsatt er underlagt kravene til løpende overvåking av de personene som anses som personer som har tilgang til innsideinformasjon i forbindelse med pågående prosjekter. Det eksisterende kravet bør derfor erstattes av en mulighet for at utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, bare fører en liste over personer som under den normale utøvelsen av sine forpliktelser regelmessig har tilgang til innsideinformasjon, for eksempel medlemmer av ledelsen, medlemmer av ledelsesorganer eller interne rådgivere. Det vil også være en byrde for utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, raskt å oppdatere fullstendige innsidelister slik det er angitt i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/347⁷. Ettersom noen medlemsstater anser innsidelister som viktige for å sikre et høyere nivå av markedsintegritet, bør imidlertid medlemsstatene ha mulighet til å innføre krav om at utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, skal framlegge mer omfattende innsidelister som omfatter alle personer som har tilgang til innsideinformasjon. Tatt i betraktning behovet for å sikre en forholdsmessig avpasset administrativ byrde for SMB-er bør disse mer omfattende listene likevel utgjøre en mindre administrativ byrde enn fullstendige innsidelister.

- 11) Det er viktig å presisere at plikten til å utarbeide innsidelister påhviler både utstedere og personer som opptrer på deres vegne eller for deres regning. Ansvar for personer som opptrer på en utstedeers vegne eller for dennes regning med hensyn til utarbeiding av innsidelister, bør presiseres for å unngå ulike fortolkninger og praksiser i Unionen. De relevante bestemmelsene i forordning (EU) nr. 596/2014 bør derfor endres.
- 12) I henhold til artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 596/2014 skal utstedere og deltakere på utslippskvotemarkedet offentliggjøre opplysninger om transaksjoner som er utført av personer med ledelsesansvar og deres nærstående

ende personer, innen tre virkedager etter transaksjonen. Den samme fristen gjelder for personer med ledelsesansvar og deres nærstående personer med hensyn til deres plikt til å rapportere sine transaksjoner til utstederen eller deltakeren på utslippskvotemarkedet. Dersom utstedere eller deltakere på utslippskvotemarkedet underrettes for sent av personer med ledelsesansvar og deres nærstående personer om deres transaksjoner, er det teknisk utfordrende for disse utstederne eller deltakerne på utslippskvotemarkedet å overholde tredagersfristen, noe som kan føre til spørsmål om ansvar. Utstedere og deltakere på utslippskvotemarkedet bør derfor tillates å offentliggjøre transaksjoner innen to virkedager etter at de har mottatt melding om disse transaksjonene fra personer med ledelsesansvar eller deres nærstående personer.

- 13) I henhold til forordning (EU) 2017/1129 er en utsteder på visse vilkår ikke forpliktet til å offentliggjøre et prospekt for verdipapirer som tilbys i forbindelse med en overtakelse gjennom et ombytingstilbud, og for verdipapirer som tilbys, tildeles eller skal tildeles i forbindelse med en fusjon eller deling. I stedet skal et dokument som inneholder en viss minsteinformasjon om transaksjonen og dens innvirkning på utstederen, gjøres tilgjengelig for offentligheten. I henhold til unionsretten er det ikke noe krav om at en nasjonal vedkommende myndighet skal gjennomgå eller godkjenne et slikt dokument før det offentliggjøres, og dokumentets innhold er mindre omfattende enn prospektet. En utilsiktet følge av et slikt unntak er at et unotert selskap under visse omstendigheter kan foreta et første opptak av sine aksjer til handel på et regulert marked uten å utarbeide et prospekt. Dette fratru investorene de nyttige opplysningene i et prospekt, uten at en nasjonal vedkommende myndighet må vurdere opplysningene som er gitt til markedet. Det er derfor hensiktsmessig å innføre et krav om å offentliggjøre et prospekt for et unotert selskap som søker om opptak til handel på et regulert marked etter et ombytingstilbud, en fusjon eller en deling.
- 14) Artikkel 14 i forordning (EU) 2017/1129 tillater for øyeblikket ikke bruk av et forenklet prospekt for utstedere av egenkapitalinstrumenter som har vært opptatt til handel på enten et regulert marked eller på et vekstmarked for SMB-er sammenhengende i minst de siste 18 månedene, og som ønsker å

⁷ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/347 av 10. mars 2016 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til det nøyaktige formatet på innsidelister og for oppdatering av innsidelister i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 65 av 11.3.2016, s. 49).

utstede verdipapirer som gir tilgang til egenkapitalinstrumenter som er ombyttelige med egenkapitalinstrumenter som er utstedt tidligere. Artikkel 14 i nevnte forordning bør derfor endres slik at disse utstederne kan anvende det forenklete prospektet.

- 15) Vekstmarkeder for SMB-er bør ikke oppfattes som et siste trinn i oppskaleringen av utstedere, og de bør gjøre det mulig for vellykkede selskaper å vokse og en dag flytte til regulerte markeder for å kunne dra nytte av bedre likviditet og en større gruppe investorer. For å lette overgangen fra et vekstmarked for SMB-er til et regulert marked bør selskaper i vekst kunne anvende ordningen med forenklet opplysningsplikt fastsatt i artikkel 14 i forordning (EU) 2017/1129 for opptak til handel på et regulert marked av verdipapirer som er ombyttelige med verdipapirer som er utstedt tidligere, forutsatt at disse selskapene har tilbudt verdipapirer til offentligheten som har vært opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er sammenhengende i minst to år, og at de i hele denne perioden fullt ut har oppfylt sine rapporterings- og offentliggjøringsforpliktelser. En toårsperiode bør gjøre det mulig for utstedere å oppnå tilstrekkelige resultater og gi markedet opplysninger om den finansielle stillingen og sine rapporteringskrav i henhold til direktiv 2014/65/EU.
- 16) I henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002⁸ kreves det ikke at utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på vekstmarkeder for SMB-er, offentliggjør sine finansregnskaper i samsvar med internasjonale standarder for finansiell rapportering. For å unngå å avvike fra regulerte markedsstandarder bør imidlertid utstedere av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på vekstmarkeder for SMB-er, som ønsker å anvende ordningen med forenklet opplysningsplikt fastsatt i artikkel 14 i forordning (EU) 2017/1129 for opptak av sine verdipapirer til handel på et regulert marked, likevel utarbeide sine siste finansregnskaper i samsvar med forordning (EF) nr. 1606/2002, herunder med sammenlignbare opplysninger for foregående år, forutsatt at det vil kreves at de utarbeider konsernregnskaper som følge av anvendelse av europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU⁹ etter at deres finansielle

instrumenter er opptatt til handel på et regulert marked. Dersom anvendelsen av dette direktivet ikke krever at utstedere skal utarbeide slike regnskaper, bør de overholde nasjonal rett i medlemsstaten der de er etablert.

- 17) Formålet med denne forordningen er i samsvar med målene for EU-vekstprospektet, som angitt i artikkel 15 i forordning (EU) 2017/1129. EU-vekstprospektet er kort og derfor rimelig å produsere, noe som reduserer SMB-ers kostnader. SMB-er bør kunne velge å bruke EU-vekstprospektet. Den nåværende definisjonen av SMB-er i forordning (EU) 2017/1129 kan være for begrensende, særlig for utstedere som søker om opptak til handel på et vekstmarked for SMB-er, som ofte er større enn tradisjonelle SMB-er. Når det gjelder offentlige tilbud som umiddelbart etterfølges av et første opptak til handel på et vekstmarked for SMB-er, ville mindre utstedere derfor ikke kunne bruke EU-vekstprospektet selv om deres markedsverdi etter det første opptaket til handel var lavere enn 200 000 000 euro. Forordning (EU) 2017/1129 bør derfor endres slik at utstedere som ønsker et første offentlig tilbud med en tentativ markedsverdi på under 200 000 000 euro, kan utarbeide et EU-vekstprospekt.
- 18) Ettersom SMB-er har stor betydning for hvordan Unionens økonomi fungerer, bør det tas særlig hensyn til virkningen av unionsretten som gjelder finansielle tjenester, på finansieringen av SMB-er. For dette formålet bør Kommissjonen ved gjennomgåelse av rettsakter som påvirker finansieringen av noterte og unoterte SMB-er, analysere reguleringsmessige og administrative hindringer, herunder i forbindelse med forskning, som begrenser eller hindrer investeringer i SMB-er. Kommissjonen bør i den forbindelse vurdere utviklingen i kapitalstrømmer til SMB-er og bestrebe seg på å skape gunstige rammeregler for å fremme finansieringen av SMB-er.
- 19) Direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 og (EU) 2017/1129 bør derfor endres.

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (EFT L 243 av 11.9.2002, s. 1).

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

20) Denne forordningen bør få anvendelse fra 31. desember 2019. Artikkel 1 bør imidlertid få anvendelse fra 1. januar 2021.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endringer av forordning (EU) nr. 596/2014

I forordning (EU) nr. 596/2014 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 11 skal nytt nummer lyde:

«1a. Dersom et tilbud om verdipapirer er rettet bare til profesjonelle investorer som definert i artikkel 2 bokstav e) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129¹⁰, skal ikke formidling av opplysninger til disse profesjonelle investorene med sikte på å forhandle om avtalevilkårene for deres deltakelse i en utstedelse av obligasjoner fra en utsteder som har finansielle instrumenter som er opptatt til handel på en handelsplass, eller fra en person som opptrer på dennes vegne eller for dennes regning, utgjøre en markedssondring. Slik kommunikasjon skal anses som et ledd i den normale utøvelsen av en persons arbeid, yrke eller forpliktelser som omhandlet i artikkel 10 nr. 1 i denne forordningen, og skal derfor ikke utgjøre ulovlig spredning av innsideinformasjon. Utstederen eller en person som opptrer på dennes vegne eller for dennes regning, skal sikre at de profesjonelle investorene som mottar opplysningene, er kjent med og skriftlig bekrefter de rettslige forpliktelsene som følger av dette, og vet hvilke sanksjoner som er knyttet til innsidehandel og ulovlig spredning av innsideinformasjon.

2) I artikkel 13 skal nye numre lyde:

«12. Uten at det berører akseptert markedspraksis som etablert i samsvar med nr. 1–11 i denne artikkelen, kan en utsteder av finansielle instrumenter som er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, inngå en likviditetsavtale for sine aksjer dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

a) Vilkårene for likviditetsavtalen er i samsvar med kriteriene fastsatt i nr. 2 i

denne artikkelen og i delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/908¹¹

b) Likviditetsavtalen er utarbeidet i samsvar med unionsmalen omhandlet i nr. 13 i denne artikkelen.

c) Likviditetstilbyderen er behørig godkjent av vedkommende myndighet i samsvar med direktiv 2014/65/EU og er registrert som en markedsdeltaker hos markedsoperatøren eller verdipapirforetaket som driver vekstmarkedet for SMB-er.

d) Markedsoperatøren eller verdipapirforetaket som driver vekstmarkedet for SMB-er, bekrefter skriftlig overfor utstederen at den eller det har mottatt en kopi av likviditetsavtalen og aksepterer avtalens vilkår.

Utstederen nevnt i første ledd i dette nummeret skal til enhver tid kunne godtgjøre at vilkårene som avtalen ble inngått i henhold til, løpende er oppfylt. Utstederen og markedsoperatøren eller verdipapirforetaket som driver vekstmarkedet for SMB-er, skal på de berørte vedkommende myndighetenes forespørsel framlegge en kopi av likviditetsavtalen.

13. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å opprette en avtalemal som skal brukes ved inngåelse av en likviditetsavtale i samsvar med nr. 12 for å sikre at kriteriene i nr. 2 er oppfylt, herunder med hensyn til gjennomsiktighet i markedet og resultatene av likviditetsforsyningen.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 1. september 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3) I artikkel 17 nr. 4 skal nytt ledd lyde:

«Som unntak fra tredje ledd i dette nummeret skal en utsteder hvis finansielle instrumenter er opptatt til handel bare på et vekstmarked for SMB-er, bare på forespørsel framlegge en

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129 av 14. juni 2017 om det prospektet som skal offentliggjøres når verdipapirer tilbys offentligheten eller opptas til handel på et regulert marked, og om oppheving av direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 av 30.6.2017, s. 12).»

¹¹ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/908 av 26. februar 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 ved fastsettelse av tekniske reguleringsstandarder for kriteriene for, framgangsmåten for og kravene til fastsettelse av en akseptert markedspraksis samt kravene for å opprettholde, avvike eller endre vilkårene for aksept av slik praksis (EUT L 153 av 10.6.2016, s. 3).»

skriftlig redegjørelse for vedkommende myndighet angitt i nr. 3. Så lenge utstederen kan begrunne sin beslutning om utsettelse, skal utstederen ikke være forpliktet til å oppbevare dokumentasjon på denne forklaringen.»

4) I artikkel 18 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 og 2 skal lyde:

«1. Utstedere og personer som opptrer på deres vegne eller for deres regning, skal

a) utarbeide en liste over alle personer som har tilgang til innsideinformasjon, og som arbeider for dem i henhold til arbeidsavtale eller på annen måte utfører oppgaver som innebærer at de har tilgang til innsideinformasjon, som for eksempel rådgivere, regnskapsførere eller kredittvurderingsbyråer (innsideliste),

b) umiddelbart oppdatere innsidelisten i samsvar med nr. 4, og

c) på forespørsel oversende innsidelisten til vedkommende myndighet så snart som mulig.

2. Utstedere og personer som opptrer på deres vegne eller for deres regning, skal treffe alle rimelige tiltak for å sikre at alle personer som er oppført på innsidelisten, skriftlig bekrefter at de er kjent med de rettslige forpliktelsene som følger av dette, og vet hvilke sanksjoner som er knyttet til innsidehandel og ulovlig spredning av innsideinformasjon.

Dersom utstederen ber en annen person om å utarbeide og oppdatere utstederens innsideliste, forblir utstederen fullt ut ansvarlig for overholdelsen av denne artikkelen. Utstederen skal alltid ha rett til tilgang til innsidelisten som den andre personen utarbeider.»

b) Nr. 4, 5 og 6 skal lyde:

«4. Utstedere og personer som opptrer på deres vegne eller for deres regning, skal oppdatere sin innsideliste umiddelbart, med angivelse av dato for oppdateringen, i følgende tilfeller:

a) Når årsaken til at en person er oppført på innsidelisten, endres.

b) Når en ny person får tilgang til innsideinformasjon og derfor må tilføyes på innsidelisten.

c) Når en person ikke lenger har tilgang til innsideinformasjon.

For hver oppdatering skal det angis dato og klokkeslett for når endringen

som var årsak til oppdateringen, inntrådte.

5. Utstedere og personer som opptrer på deres vegne eller for deres regning, skal oppbevare sin innsideliste i minst fem år etter at den er utarbeidet eller oppdatert.

6. Utstedere hvis finansielle instrumenter er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, skal på sine innsidelister ha rett til å føre opp bare personer som på grunn av sin funksjon eller stilling hos utstederen har regelmessig tilgang til innsideinformasjon.

Som unntak fra første ledd i dette nummeret, og dersom det er berettiget ut fra særlige bekymringer knyttet til nasjonal markedsintegritet, kan medlemsstatene kreve at utstedere hvis finansielle instrumenter er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, på sine innsidelister fører opp alle personer nevnt i nr. 1 bokstav a). Disse listene skal inneholde de angitte opplysningene i det formatet som ESMA fastsetter i henhold til fjerde ledd i dette nummeret.

Innsidelistene nevnt i første og andre ledd i dette nummeret skal på forespørsel framlegges for vedkommende myndighet så snart som mulig.

ESMA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette det nøyaktige formatet på innsidelistene nevnt i andre ledd i dette nummeret. Formatet på innsidelistene skal være forholdsmessig avpasset og utgjøre en mindre administrativ byrde enn formatet på innsidelistene nevnt i nr. 9.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 1. september 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i fjerde ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.»

5) I artikkel 19 nr. 3 skal første ledd lyde:

«3. Utstederen eller deltakeren på utslippskvotemarkedet skal offentliggjøre opplysningene i meldingen omhandlet i nr. 1 innen to virkedager etter mottak av en slik melding.»

6) Artikkel 35 nr. 2 skal lyde:

«2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 6 nr. 5 og 6, artikkel 12 nr. 5, artikkel 17 nr. 2 tredje ledd, artikkel 17 nr. 3, artikkel 19 nr. 13 og 14 og artikkel 38 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 31. desember 2019. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utløpet av femårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stiltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.»

*Artikkel 2***Endring av forordning (EU) 2017/1129**

I forordning (EU) 2017/1129 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 1 skal nye numre lyde:

«6a. Unntakene fastsatt i nr. 4 bokstav f) og i nr. 5 bokstav e) får bare anvendelse på egenkapitalinstrumenter, og bare i følgende tilfeller:

- a) Egenkapitalinstrumentene som tilbys, er ombyttelige med eksisterende verdipapirer som allerede er opptatt til handel på et regulert marked før overtakelsen og den tilknyttede transaksjonen, og overtakelsen anses ikke for å være en omvendt overtakelse i henhold til nr. B19 i internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 3: «Virksomhets sammenslutninger», vedtatt ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1126/2008¹²
- b) Tilsynsmyndigheten som eventuelt har myndighet til å gjennomgå tilbudsdokumentet i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF¹³, har gitt en forhåndsgodkjenning av dokumentet nevnt i nr. 4 bokstav f) eller i nr. 5 bokstav e) i denne artikkelen.

6b. Unntakene fastsatt i nr. 4 bokstav g) og i nr. 5 bokstav f) får bare anvendelse på egenkapitalinstrumenter der transaksjonen ikke anses for å være en omvendt overtakelse i

henhold til nr. B19 i IFRS 3: «Virksomhets sammenslutninger», og bare i følgende tilfeller:

- a) Egenkapitalinstrumentene i det overtakende foretaket er allerede opptatt til handel på et regulert marked før transaksjonen.
- b) Egenkapitalinstrumentene i foretakene som er omfattet av delingen, er allerede opptatt til handel på et regulert marked før transaksjonen.

2) I artikkel 14 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 første ledd gjøres følgende endringer:

i) Bokstav b) skal lyde:

«b) Uten at det berører artikkel 1 nr. 5, utstedere av egenkapitalinstrumenter som har vært opptatt til handel på et regulert marked eller et vekstmarked for SMB-er sammenhengende i minst de siste 18 månedene, og som utsteder ikke-aksjerelaterte verdipapirer eller verdipapirer som gir tilgang til egenkapitalinstrumenter som er ombyttelige med utsteders eksisterende egenkapitalinstrumenter som allerede er opptatt til handel.»

ii) Ny bokstav skal lyde:

«d) Utstedere av verdipapirer som har vært tilbudt offentligheten og vært opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er sammenhengende i minst to år, og som fullt ut har oppfylt rapporterings- og opplysningsforpliktelsene i hele perioden da de har vært opptatt til handel, og som søker om opptak til handel på et regulert marked av verdipapirer som er ombyttelige med eksisterende verdipapirer som er utstedt tidligere.»

b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) I andre ledd skal nytt punktum lyde:

«Utstederne nevnt i nr. 1 første ledd bokstav d) i denne artikkelen som er pålagt å utarbeide konsernregnskaper i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU¹⁴ etter at

¹² Kommisjonsforordning (EF) nr. 1126/2008 av 3. november 2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 320 av 29.11.2008, s. 1).

¹³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud (EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12).»

¹⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

deres verdipapirer er opptatt til handel på et regulert marked, skal sammenstille den seneste finansielle informasjonen i henhold til nr. 3 andre ledd bokstav a) i denne artikkelen og vise sammenlignbare opplysninger for foregående år som inngår i det forenklede prospektet, i samsvar med internasjonale standarder for finansiell rapportering omhandlet i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002¹⁵.

ii) Nye ledd skal lyde:

«Utstederne nevnt i nr. 1 første ledd bokstav d) i denne artikkelen som ikke er pålagt å utarbeide konsernregnskaper i samsvar med direktiv 2013/34/EU etter at deres verdipapirer er opptatt til handel på et regulert marked, skal sammenstille den seneste finansielle informasjonen i henhold til nr. 3 andre ledd bokstav a) i denne artikkelen og vise sammenlignbare opplysninger for foregående år som inngår i det forenklede prospektet, i samsvar med nasjonal rett i medlemsstaten der utstederen er etablert.

Utsteder fra tredjeland hvis verdipapirer er opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, skal sammenstille den seneste finansielle informasjonen i henhold til nr. 3 andre ledd bokstav a) i denne artikkelen og vise sammenlignbare opplysninger for foregående år som inngår i det forenklede prospektet, i samsvar med deres nasjonale regnskapsstandarder, forutsatt at disse standardene er likeverdige med dem i forordning (EF) nr. 1606/2002. Dersom disse nasjonale regnskapsstandardene ikke er likeverdige med internasjonale standarder for finansiell rapportering, skal den finansielle informasjonen justeres i tråd med forordning (EF) nr. 1606/2002.»

c) I nr. 3 andre ledd skal bokstav e) lyde:

«e) For egenkapitalinstrumenter, herunder verdipapirer som gir tilgang til egenkapitalinstrumenter: erklæringen om arbeidskapital, erklæringen om kapitalisering og gjeldsforpliktelser, opplys-

ninger om relevante interessekonflikter og transaksjoner mellom nærstående parter, større aksjeeiere og eventuelt finansiell proformainformasjon.»

3) I artikkel 15 nr. 1 første ledd skal ny bokstav lyde:

«ca) Utstedere, unntatt SMB-er, som tilbyr aksjer til offentligheten og samtidig søker om opptak til handel på et vekstmarked for SMB-er for disse aksjene, forutsatt at slike utsteder ikke allerede har aksjer opptatt til handel på et vekstmarked for SMB-er, og at den samlede verdien av følgende to elementer er mindre enn 200 000 000 euro:

i) Endelig tilbudspris eller høyeste pris i tilfellet omhandlet i artikkel 17 nr. 1 bokstav b) i).

ii) Det samlede antallet utestående aksjer umiddelbart etter innbydelsen til offentlig tegning, beregnet enten på grunnlag av antallet aksjer som tilbys offentligheten, eller, i tilfellet omhandlet i artikkel 17 nr. 1 bokstav b) i), på grunnlag av høyeste antall aksjer som tilbys offentligheten.»

4) I vedlegg V skal punkt II lyde:

«II. Erklæring om kapitalisering og gjeldsforpliktelser (bare for egenkapitalinstrumenter utstedt av selskaper med en markedsverdi som overstiger 200 000 000 euro) og erklæring om arbeidskapital (bare for egenkapitalinstrumenter).

Formålet er å framlegge opplysninger om utstederens kapitalisering og gjeldsforpliktelser og opplysninger om hvorvidt arbeidskapitalen er tilstrekkelig til å dekke utstederens nåværende behov, eller hvordan utstederen i motsatt fall planlegger å framskaffe nødvendig arbeidskapital.»

Artikkel 3

Endring av direktiv 2014/65/EU

I artikkel 33 i direktiv 2014/65/EU skal nytt nummer lyde:

«9. Kommisjonen skal senest 1. juli 2020 opprette en gruppe av sakkyndige interessenter for å overvåke hvordan vekstmarkeder for SMB-er fungerer og hvor vellykkede de er. Senest 1. juli 2021 skal gruppen av sakkyndige interessenter offentliggjøre en rapport om sine konklusjoner.»

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (EFT L 243 av 11.9.2002, s. 1).»

Endringer i verdipapirhandelloven mv. (samleproposisjon) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/2115

Artikkel 4

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 31. desember 2019. Artikkel 1 får imidlertid anvendelse fra 1. januar 2021.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 27. november 2019.

For Europaparlamentet

For Rådet

D. M. Sassoli
President

T. Tuppurainen
Formann

Vedlegg 2

EØS-komiteens beslutning nr. 215/2021 av 9. juli 2021 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2115 av 27. november 2019 om endring av direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 596/2014 og (EU) 2017/1129 med hensyn til å fremme bruken av vekstmarkeder for SMB-er¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 av 8. juni 2016², som ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 190/2019 av 10. juli 2019³, bør også tilføyes som en endringsrettsakt til forordning (EU) nr. 596/2014 i EØS-avtalens vedlegg IX.
- 3) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. I nr. 29a (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014) tilføyes følgende:
«, endret ved:
– **32016 R 1011**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 av 8. juni 2016 (EUT L 171 av 29.6.2016, s. 1),
– **32019 R 2115**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2115 av 27. november 2019 (EUT L 320 av 11.12.2019, s. 1).»
2. I nr. 29bd (europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129) tilføyes følgende:

«, endret ved:

- **32019 R 2115**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2115 av 27. november 2019 (EUT L 320 av 11.12.2019, s. 1).»
3. I nr. 31ba (europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU) skal nytt strekpunkt lyde:
«– **32019 R 2115**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2115 av 27. november 2019 (EUT L 320 av 11.12.2019, s. 1).»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2019/2115 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 10. juli 2021, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt⁴.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 9. juli 2021.

For EØS-komiteen

Rolf Einar Fife
Formann

¹ EUT L 320 av 11.12.2019, s. 1.

² EUT L 171 av 29.6.2016, s. 1.

³ EUT L 235 av 12.9.2019, s. 9.

⁴ Forfatningsrettslige krav angitt.

